

Kansanääni

Nro 4/04 **Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja Irtonumero 1,70 e**
kansanvallan puolesta 3. vuosikerta

Tarvitsemme taistelevaa

työväenliikettä

Jälleen kerran hallituksen budjettiesitys unohtaa kokonaan työttömät ja omat lupauksensa työttömyyden puolittamisesta. Samoin kaavailut tupo-ratkaisuksi unohtavat palkansaaajat. Hiljainen alistuminen ei muuta herrojen politiikkaa. Työttömien ja palkansaaajien on noustava yhdessä herrojen politiikkaa vastaan.

Katso sivut 3 ja 7

Siivoojien kohtalo jälleen tullinjalla

Tasan kymmenen vuotta sitten kiinteistöhuollon työntekijät kysivät lakkojulistuksessaan "Siivoojatko Engelin maksajia". Näin taisi käydä. Siivoojien ja kiinteistöhuollon työntekijöiden asemaa heikentämällä valtio pani Engelin myyntikuntoon ja luovutti sen kansainväliselle riistofirmalle ISS:lle.

Katso sivu 7

Saksan työläiset näyttävät mallia

Saksassa työnantajat ovat sosialidemokraattien johdolla käyneet ankarasti palkansaaajien ja työttömien kimppuun. Autotehtaiden omistajat ovat jo kyenneet sopimaan palkkojen alennuksista. Tätä Saksan työläiset eivät hyväksy. Käynnissä on voimakas mielenosoitusten sarja, jossa he syyttävät sosialidemokraatteja jopa uhaten uuden työväenpuolueen perustamisella.

Katso sivu 6

Sivu 2:

- * Poliittinen eliitti harhateillä
- * EU:n perustuslaista järjestettävä kansanäänestys

Sivu 3:

- * Valtion budjetti ei muuta talouden suuntaa
- * Ketunhätä kainalossa

Sivu 4:

- * Sokerijuurikkaan viljely uhkaa loppua Suomessa
- * Äänetön protesti jäi äänettömäksi

Sivu 5:

- * Kiina-ilmion torjuntaa kapitalismin keinoin
- * Kansalle kuuluvaa valtaa ei eduskunta voi laillisesti luovuttaa pois

Sivu 6:

- * Työttömyys meillä ja muualla

Sivu 7:

- * Tupo - porvarin puolesta työtätekeviä vastaan
- * Kiinteistöhuollon työntekijöitä uhataan jälleen etujen heikentämisellä

Sivu 8-9:

- * Kunnallisvaaleista

Sivu 10:

- * Tatu Aatun jäljillä

Sivu 11:

- * Palestiinan historiaa
- * Reagan ja Bush

Sivu 12:

- * Länsiliittoutuneet ja toisen rintaman ongelma

Sivu 13:

- * Vielä ns.torjuntavoitosta
- * 90 vuotta imperialistista sotaa

Sivu 16:

- * Bolivaarinen vallankumous

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katjaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki elokuu 2004

Poliittinen eliitti harhateillä

Kysymys onko EU:n perustuslaista järjestettävä kansanäänestys vai ei jakaa kansan ja poliittisen eliitin välille kohta ylittämättömän muurin. Keskeinen osa poliittista eliittiä kuten presidentti Tarja Halonen, pääministeri Matti Vanhanen ja SDP:n puheenjohtaja ja eduskunnan puhemies Paavo Lipponen ovat tulleet ulos kuorestaan ja ilmoittaneet, ettei EU:n perustuslaista tarvita kansanäänestystä. Matti Vanhanen teki tämän erittäin selväksi ajamalla puolueessaan Keskustassa läpi kansanäänestyksestä kielteisen päätöksen. Perusteluna päätökselleen Vanhanen ilmoitti saman syyn kuin mitä Tarja Halonen ja Erkki Tuomiojakin ovat jo aikaisemmin ilmoittaneet: EU ei heidän mielestään muutu perustuslain myötä oleellisesti.

Muitakin syitä kansanäänestyksen välttämiseksi on esitetty. Yleisin perustelu on, ettei kansa ole perehtynyt perustuslakiin ja että kansanedustajilla on paremman mahdollisuuden ottaa selvää perustuslaista jopa täysipäiväisesti. Asiasta pitäisi siis selvittyä edustuksellisen demokratian puitteissa. Edelleen kielteistä kantaa kansanäänestykseen on perusteltu kansanäänestyksen kalleudella ja hitaudella. Mitkään asiat eivät kuulemma edisty, jos aina ja jokaisessa asiassa kysytään neuvoa kansalta. Vielä on esitetty sellainenkin mielipide, että jos kansan annetaan äänestää, se ei välttämättä äänestä EU:n perustuslaista, vaan jostain aivan muusta, kuten esim. eläkkeidensä pienemisestä. Helsingin Sanomien kolumnistin Olli Kivisen mukaan (HS 24.8.04) eläkkeiden pienemisellä ei ole mitään yhteyttä EU-politiikkaan, mutta tässä asiassa Kivinen kyllä iskee kirveensä raskaasti kiveen. Leikkaukset sosiaaliturvaan, terveydenhoitoon ja eläkkeisiin ovat nimenomaan harjoitetun EU-politiikan seurausta.

Poliittisen eliitin mielipiteistä voidaan esittää kysymys, kumpi on tuuliajolla, kansa vai poliittinen eliitti. Edustuksellinen demokratia voi toimia sellaisessa tilanteessa, jossa maan poliittisella johdolla on selvä käsitys tilanteesta. Nyt Suomen poliittisella johdolla - hallituksella ja valtaosalla eduskunta - asia ei ole hallinnassa ollenkaan, koska tämä eliitti on itse vastuussa EU-politiikan tuomista virheistä.

Nyt poliittinen eliitti haluaa syyttää kansaa huonosta lukutaidosta. Miten sitten on poliittisen eliitin lukutaidon kanssa, jos sillä on otsaa väittää, ettei EU perustuslain myötä oleellisesti muutu. Tottakai se muuttuu: Perustuslain myötä perustetaan uusi EU, josta tulee sen jälkeen oikeushenkilö ja jonka lainsäädäntö tulee menemään totaalisesti oman kansallisen lainsäädäntöme ja perustuslakimme yli. Suurempaa muutosta tuskin voidaan kuvitella. Perustuslain myötä EU on myös joutunut aivan muuta kuin se propagandaväriäinen EU, jolla kansa saatiin hyväksymään Suomen EU-jäsenyys vuonna 1994.

Kysymys kansanäänestyksen välttämättömyydestä on samalla kysymys poliittisen eliittimme maailmankuvan oikeellisuudesta ja uskottavuudesta, kykeneekö se rahavallan nukkuttamana näkemään EU-silmälasiensa takaa maailman sellaisena kuin se on, kykeneekö se näkemään tavallisen kansan elinehtojen rajun leikkaamisen. Siksi kansanäänestys EU:n perustuslaista on välttämätön.

Tilaan **Kansan** äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etuimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukukset 040-5643205 tai 050-5884159

EU:n perustuslaista järjestettävä kansanäänestys

Viime kesäkuussa ennen Juhannusta Euroopan Unionin johtajat pääsivät sopuun EU:n uudesta perustuslaista. Pääministeri Vanhanen esiteli tuolloin perustuslakiluonnosta myönteisin sanakäntein: Perustuslaki takaa, että 1. maatalouden tuet jatkuvat, 2. erityisuuja saatiin harvaan asutuille alueille, 3. hyvinvointipalveluita ei voida avata EU:n laajuiselle kilpailulle kuin yksimielisellä päätöksellä, 4. TEL-järjestelmää ei tarvitse avata kilpailulle ja 5. kolme suurta jäsenmaata eivät saa yhdessä määränemmistöä.

Kuitenkin perustuslaki sisältää yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan. Suomi menettäisi mahdollisuuden itsenäisen maan ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. EU ja yksittäisen maan, kuten Suomi, kokoavat kriisinhallintajoukkoja sekä nopean iskun joukkoja, jotka voivat osallistua sotilaallisiin toimiin EU:n ulkopuolelle. Suomi sotisi maan rajojen ulkopuolella ensi kerran sitten jatkosodan. Nämä asiat yksistään perustelevat perustuslain hylkäämistä.

Toiseksi perustuslaki sinetöi toimivallan siirron kansallisilta parlamenteilta EU:lle lukuisissa merkittävässä kysymyksissä laajentaen toimivallan siirtoa siitä, mitä se on ollut aiemmin, ja avaa mahdollisuuden toimivallan läsiirtämiseen sitä mukaa kuin asioista tehdään uusia päätöksiä. Suomen edustus on kaantunut EU:n elimissä ja Suomi mm. tulee menettämään pysyvän komissaarin. Keskeisen toimivallan luovutus EU:lle on vastoin perustuslaissa määritettyä Suomen täysivaltaisuutta, joka on itsenäisyyden lähtökohhta. Valta ei enää olisi Suomen kansalla ja kansan valitsemalla eduskunnalla.

Kolmanneksi perustuslaki sisältää Maastrichtin talous- ja

rahalittoa koskevat kriteerit ja sanktiot. Niihin kuuluu mm. lainahanan kiinnilaitto, pakko-talletuksia ja sakkoja, jos kriteerit ei noudateta. Sanktiot ovat vastaavia kuin kansainvälisellä valuuttarahastolla, kun se vaatii luotottamiaan maita noudattamaan taloudellista kuripolitiikkaa. EU:n kautta ei työllisyydestä ja perusturvasta ole lupauksista huolimatta huolehdittu eikä hyvinvointivaltion perusteita ole kyetty turvaamaan ja nämä tavoitteet kohtaavat lisävaikeuksia EU:n ja talous- ja rahaliiton talouspolitiikan vuoksi.

Lisäksi Euroon siirtymisestä ei ole päätetty eduskunnassa eikä perustuslakia ole muutokseen noudatettu EU-jäsenyyttä toimeenpantaessa.

Kaikki nämä asiat ovat peruste EU:n perustuslain hylkäämiselle yhdessä ja jokainen jo yksistäänkin.

Keskeisiksi tehtäviksi tästä eteenpäin asetuu kansanäänestyksen aikaansaaminen EU:n perustuslaista sen hylkäämiseksi. Keskeiset perustelut tälle ovat:

1. Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden palauttaminen ja puolueettomuuden palauttaminen suurvaltojen eturistiriidoissa.

2. Suomen täysivaltaisuuden ja siihen nojaavan itsenäisyyden palauttaminen sekä korkeimman valtiollan palauttaminen Suomen kansalle ja kansan valitsemalle eduskunnalle.

3. Talous- ja yhteiskuntapolitiikan suunnan muutos työllisyyden, perusturvan ja hyvinvointiyhteiskuntamme turvaamiseksi ja ympäristön tilan parantamiseksi.

4. Kansojen oikeuksien kunnioittamiseen ja tasa-arvoon rakentuvan kansainvälisyyden toteuttamiseksi.

Kansanäänestystä EU:n perustuslaista vastustavat aina presidentti Tarja Halosta ja pääministeri Matti Vanhasta myöten perustelevat valtaansa äänestyksen kalleudella ja sillä, ettei EU:ssa oikeastaan mikään ole muuttunut ja etteivät kansalaiset tiedä, mistä pitäisi äänestää, kun perustuslaki on kolmatta sataa sivua pitkä paperi. Kansanäänestyksen järjestäminen onkin kallista, mutta vielä kalliimmaksi tulee perustuslain hyväksyminen. Se olisi kuin avoimen shekin ojentaminen EU:lle. Allekirjoittajana on Suomi, mutta EU saa kirjoitella shekkiin haluamiaan numeroita. Se vasta kalliiksi tulee.

EU:n perustuslain laajuudesta huolimatta sieltä voidaan helposti löytää ratkaiseva kysymys, mitä perustuslaki tuo mukanaan. Äänestettävä kysymys myös antaa vastauksen siihen, onko EU:ssa mikään muuttunut vai ei. Kansanäänestys voisi perustua EU:n perustuslain 10. artiklalle, jossa sanotaan: "Tämä unionin toimielimet antavat käyttäessään unionille annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähden".

Tämä merkitsee, että EU:n perustuslaki on ensisijainen myös Suomen perustuslakiin nähden. Perustuslakia koskevassa kansanäänestyksessä joutuisimme vastaamaan, haluammeko antaa EU:lle avoimen valtakirjan toimia Suomessa miten tahtoo, myös mahdollisesti Suomen kansalaisten etujen vastaisesti. Haluamme ojentaa EU:lle avoimen shekin, jolla Suomesta tehdään maksumies EU:lle ja mahdollistetaan työme tulosten siirtäminen pois vaikutusvallastamme muihin maihin? Emme tahdo. Siksi kansanäänestys EU:n perustuslaista on välttämätön.

Valtion budjetti ei muuta talouden suuntaa

Valtiovarainministeriö sai valmiiksi heinä- elokuun vaihteessa esityksensä ensi vuoden budjetiksi. 18-19.8.04 pidetyssä hallituksen budjettiriihessä siihen ei juuri tullut muutoksia.

Budjettiesityksen loppusumma on 37,6 miljardia €, kun se viime vuonna oli 37,2 mrd €. Tämä on osoitus leikkauspolitiikan jatkumisesta. Huolimatta kansantulon jo kymmenen vuoden kasvusta budjetin loppusumma ei juurikaan kasva. Tämä on osoitus siitä, että politiikan perussuunta jatkuu ja kansantuotesta yhä suurempi osuus siirtyy suoraan kapitalisteille.

Puolustusministeriön pääluokassa, joka on suurudeltaan 2,132 mrd euroa, esitetään asevarusteluun 557 miljoonaa €. Tässä on lisäystä edelliseen vuoteen n. 1 %. (Asevarusteluun hallitus on aikaisemmin hyväksynyt vuosille 2005-2009 yhteensä 1,776 miljardin € valtuudet.) Viime vuosina puolustusvoimat on ollut se taho, joka on saanut lähes kaiken, mitä on halunnut. Tähän liittyy esitetään uusia tilausvaltuuksia valmiusyhtymien varustamiseen, helikopterien tukijärjestelmiin ja johtojärjestelmiin. Asehankintamäärärahoja karsimalla saataisiin varoja työllisyyteen. Nyt sen sijaan pääasiaksi on nostettu EU:n sotilaallisen ulottuvuuden mukainen NATO-kelpoisuuden aikaansaaminen niin, että töpöseli voidaan laittaa seinään eli NATO-jäsenyys hyväksyä sopivalla hetkellä. Kun puolustusvoimien entinen komentaja **Jan Klenberg** vaatii maamme liittymistä NATO:n jäseneksi sillä perusteella, että se olisi maallemme taloudellisesti edullisempää, puhuu hän

Terveydenhoito on viime vuosina kärsinyt erittäin raskaasti kuntien valtionosuuksien pudottamisesta. Tässä puolustetaan Myllypuron sairaalaa ja terveyskeskusta.

vastoin parempaa tietoaan. Asia on täysin päinvastoin.

Budjettiluonnoksessa kunnat ovat edelleen häviöjää. Niiden valtionosuuksia esitellään leikatavaksi 35 miljoonaa € ja valtionosuuksien lakisääteisistä indeksikorotuksista halutaan toteuttaa vain 75 %. Kuntien lakisääteisten terveysmenojen kattamiseen kunnille esitetään ensi vuonna n. 3,8 miljardia €. Tänä vuonna vastaava summa oli n. 3,6 miljardia €. Tiedossa on, että näillä varoilla ei kyseisiä tehtäviä kyetä täysin hoitamaan. Kun kunnallisvaalit lähestyvät, keskeinen kysymys on kuntien valtionosuuksien- ja yritysverotulojen leikkaukset. Totuushan on, että kuntien heikon talouden perussyyt ovat Lipposen ja Ahon hallituksen tekemät leikkaukset. Jos kuntien valtionavut olisivat vuoden 1995 tasolla, tulisi niitä maksaa 10 mrd. mk nykyistä enemmän. Jos kuntien saamien valtionapujen osuus kansantulosta

olisi vuoteen 1995 nähden kansantuloon verrattuna samalla tasolla, tulisi niitä maksaa 18 mrd. mk nykyistä enemmän (Henkeä kohti laskettuna 600 mk). Vuosina 1993-2003 Suomen kansantuote kasvoi reaalisesti 45 %, joten kuntien valtionosuuksien olisi pitänyt pienemmissä sijoissa kasvaa.

Maaja- ja metsätalousministeriön pääluokassa EU painostaa koko ajan rahoituksen supistamiseen. Viimeksi on ollut tapetilla sokerituotannon lopettaminen. Jatkossa on tarkoitus muuttaa maatalouden tukijärjestelmää sellaiseksi, että enää ei makseta tuotannosta vaan maise- man ylläpitämisestä, peltojen viljelyssä ylläpitämisestä. Kansainvälisen kauppajärjestön WTO:n neuvotteluissa ollaan nyt lopettamassa vientitukia. Se on tärkeä asia siksi, että Suomi on saanut jonkun verran EU:lle maksamiaan varoja takaisin siitä kautta, että maatalouden ylijäämiä on viety osittain EU:n vientituilla.

Vientitukien lakkauttaminen lisäksi edelleen Suomen EU:lle maksamaa osuutta. Maataloudessa arvot ovat sen suuntaisia, että tilojen lukumäärä vielä puolittuu. Se vastaa niitä pahimpia pelkoja, mitä esitettiin, kun EU:n jäsenyyteen mentiin.

Budjettiesityksessä työllisyyttä määrittäviä esitetään vähennettäväksi. Tämän vuoden huhtikuussa oltiin tilanteessa, että kahden vuoden aikana oli eri aloilta hävinnyt yhteensä 150.000 työpaikkaa. Lisää työpaikkoja oli eri aloilla tullut 115.000. Lisäpaikkojen ja hävinneiden erotuksena oli hävinnyt yhteensä 35.000 työpaikkaa. Suurelta osin tämä on rakennemuutosta. Tämä kertoo sen, että meillä on nyt menossa kova talouden rakennemuutos. Ongelma on myös, että työpaikkoja on synnytetty ulkomaille 333.000. Kansa on pantu säästämään, mutta säästövaroja ei ole käytetty työpaikkojen luomiseen Suomessa.

Työllisyysvaroja tulisi lisätä. Myös työvaltaisen yritystoiminnan verokevennyksiin olisi valtion käytettävä varoja merkittävästi suunniteltua enemmän.

Kotitalousvähennyistä kotitalouksien hankkimissa töissä laajennetaan hoito- ja hoivatyöhön, jota tehdään puolisoitten vanhempien kotona tai vapaa-ajan asunnossa. Myös näiden osalta palkoista tulisi saada vähentää 30 % aiemman 10 %:n sijasta. Tällaiset uudistukset menisivät oikeaan suuntaan. Vaiketus on siinä kuten arvolisäveroasiassaakin, että askeleet ovat pieniä ja toimin-

talinja on ristiriitaisista, kun samaan aikaan käytetään rahaa suuryhtiöiden verokevennyksiin.

Työttömyysvurvan päivaraha on tarpeen nostaa 30 euroon. Siitä vajaa 700 euroa eli markoissa reilu 4 000 kuukaudessa. Sekään ei ole tasana vielä riittävä, mutta olisi askel oikeaan suuntaan.

Sairausvakuutus esitetään jaettavaksi työtulovakuutukseen ja sairaanhoitovakuutukseen, jotka rahoitetaan pääosin työnantajilta ja vakuutetuilta perittävillä maksuilla. Valtio rahoittaa työtulovakuutuksen vähittäispäivärahat ja puolet sairausvakuutuksen etuistuksia ja toimintamenoista. Tätä mainostetaan uudistuksena, mutta mitä sillä oikeastaan uudistetaan. Kyse on vaikeaselkoisesta asiasta, jonka merkitys jää epäselväksi. Valtio myös lupaa hyvittää vakuutettujen ja työntekijöiden sairausvakuutusmaksujen korotukset vuoden 2006 alusta verokevennyksillä, mutta mistä rahat otetaan – karsimalla jotain muuta?

Yhtiöverokevennyksien 26 %-iän sisältyä budjettiin. Tämän arvioidaan supistavan verotottoja 555 milj. €. Tämän rahan käyttö vaikuttaa työvaltaisen yritystoiminnan ALV-kevennyksen ollessa tuon olennaisesti tehokkaamman työllisyysvaikutukset ja parantanut samalla palkansaajien ja pienituloisten ostovoimaa. Osingot tulevat osaksi verolle. Siitä on elämöity kovasti, vaikka osinkotulojen verotus on aivan tavallista muualla. Varallisuusveron alarajaa nostetaan 250 000 euroon.

Toimitus

Ketunhätä kainalossa

Taisi kesä mennä niin, ettei sitä juurikaan huomannut. Sen sijaan sadetta saatiin ja menneitä muisteltiin. Ne jokainen huomasi. Monelta taisi jäädä huomaamatta, että runsaasta vedentulosta huolimatta vesipulan vuoksi noussut sähkön hinta ei ole laskenut. Sekin taisi monelta jäädä huomaamatta, että menneiden muisteluissa propagandankareilla oli ketunhätä kainalossa.

Menneiden muisteloissa pääosassa olivat toisen maailmansodan torjuntavoitot suuresta ja mahtavasta Neuvostoliitosta. Muisteloissa unohdettiin, että talvisodan synny oli Karjalan kannas. 30-luvulla Neuvostoliitto esitti Suomelle aluevaihdosta. Suomi antaisi osan kannaksesta Leningradin turvavyöhykkeeksi ja saisi korvaukseksi suuremmat alueet Laatokan pohjoispuolelta. Viipuri ja suuri osa kannaksesta olisivat jääneet Suomelle. Se ei herroille kelpaanut.

Talvisodassa Suomen kaakkoisraja siirrettiin 1940 Virolahti-Värtsilä linjalle. Mutta ei se mitään. Suomen herroilla oli selvät suunnitelmat. Sosialis-

Neuvostoliittoa vihattiin ja fasis-tista Saksaa jumaloitiin. Saksan rinnalla ja tukemana lähdettiin valtaamaan takaisin menetetyt alueet ja luomaan Suur-Suomea. Ylipäällikkö ilmoitti, että miekka pannaan tuppeen vasta, kun Suomen itäraja on Uralilla.

Aäniselle ja Leningradin porteille Suomen pojat pääsivät. Siellä nousi tie pystyyn. Kun Neuvostoarmeija pani voimaa liikkeelle, alkoi suomalaisten perääntyminen. Heti kun Neuvostoliitto näki, että Suomen rintamalla sota on ratkaistu, se tarjosi rauhansopimusta; Saksan armeija on häädettävä maasta, suomalaisten on vetäydyttävä 1940 rajojen taakse ja lisäksi "vasen käsi" Petsamo on luovutettava, Hanko on vuokrattava ja sotakorvaukset maksettava. Lisäksi poliittiset vangit oli vapautettava ja kaikki fasisistiluontoiset järjestöt se lopetettava. Näihin ehtoihin mukisematta suostuttiin.

Torjuntavoitoilla ei ollut mitään merkitystä, sillä rauhanehdot Neuvostoliitto saneli yksipuolisesti. Talvi- ja jatkosota olivat poliittista idiotismia, jonka tarpeeton hinta oli sadantuhannen nuoren miehen henki ja valtava sotainvalidien joukko ja omaisten suru.

Torjuntavoittojen juhlimisella on toinen tarkoitus. Se liittyy

pyrkimyksiin syventää maailmanlaajuisia oikeistolaisuutta. Siihen kuuluvat myös Pariisin rauhansopimuksen mitätöiminen. Sen ansiosta mm. fasisitena lakkautettu Lotta-Svärd ja suorastaan fasisitena pidettyä rotuoppia on henkiin herätetty. Siihen kuuluu myös Suomea sortaneen ja todella julman itsevaltiaan Venäjän tsaarin Nikolain II juhliminen Lappeenrannassa. Kaukana ei ole sekään, että perustuslaista tai edes näennäisesti suomalaisesta demokratiasta piittaamaton oligarkian (harvainvallon) pieni sisäpiiri tekee päätökset kansaa kuulematta.

Oikeistolaisuuden ideologiaan, sen syvimpään henkiseen olemukseen, on aina kuulunut kaikinainen väkivalta. Fasismi on oikeistolaisuuden ääri-ilmiö. Kun oikeistolaisuus valtaa mielen, se oikeuttaa myös väkivallan. Tämä tiedetään sekä Suomen että maailmanhistoriasta.

Oikeistolaisuudesta, joka on suurpääoman voitonpyynnin ideologia, yli kaksikymmentä miljoonaa Irakilaista saa kovaa kokemusta joka päivä. USA hyökkäsi Irakiin sen vuoksi, että Yhdysvalloissa oikeistolainen propaganda valloitti tavallisten amerikkalaisten mielen pelottelemalla niitä Irakin ydinaseilla. Kun niitä ei ollut, peloteltiin

kemiallisilla ja biologisilla aseilla ja kun niitäkään ei löytenyt, pelotteeksi kelpasi Saddam Hussein.

Hussein kaatui ja Yhdysvaltojen oikeistolainen presidentti Georg W. Bush ilmoitti 15 kuukautta sitten, että tavoitteet on saavutettu ja sota Irakissa päättynyt. Jos sodan tavoitteet oli saavutettu ja sota päättynyt, niin miksi USA on edelleen Irakissa? Miksi USA on asettanut maahan hallituksen, jota johtaa irakilainen CIA:n agentti? Miksi USA:n armeija taukoamatta jatkaa irakilaisien miesten, naisten, lasten ja vanhusien tappamista?

USA:n suurpääoma haluaa Irakin öljyn. Siksi amerikkalaiset on henkisesti sidottu oikeistolaisuuteen, johon on aina kuulunut pelkojen lietsominen. Pelko antaa luvan äärimmäisiin tekoihin. Yhdysvalloissa koko toisen maailmansodan jälkeisen ajan oikeistolaisuus on pelotellut kansaa milloin kommunisteilla, marsilaisilla, Neuvostoliitolla, Kuuballa, Vietnamilla – nyt Irakilla ja terrorismilla.

Oikeistolaisuus ei välitä päätökään vertaa terrorismin syistä, vaikka se hyvin tietää, että sorto ja epäoikeudenmukaisuus synnyttävät vastarintaa, ja sen epätoivo epätoivoisia tekoja. Siitä on esimerkinä paitsi sekasorto Af-

ganistanissa ja kaos Irakissa myös oikeistolaisen Israelin (sitä Yhdysvallat tukee 50 miljardin dollarin vuosivastuutuksilla) harjoittama palestiinalaisten alueiden rosvoisuus ja koko Palestiinan kansan terrorisointi. Israel tuhoaa koteja ja murhaa palestiinalaisia vahvasti aseistetulla armeijalla. Palestiinalla on vain mielensisänsä. Tällainen epätoivoinen kamppailu synnytti attentaatit ja todella epätoivoiset itsemurhaukset.

Kapitalistiset yhteiskunnat jakaantuvat henkisesti oikeiston ja vasemmiston. Jako ei noudata puolue- eikä luokkarajoja. Oikeiston yhtenäisen ideologia on raha, vasemmiston hajanaisena ideologiana on ihminen. Rahalla oikeisto osaa houkuttaa ja väkeä, joka asemansa puolesta kuului vasemmiston puolesta.

Vasemmiston hajanainen ideologian vuoksi oikeiston propagandankareilla, joilla on aina ketunhätä kainalossa, on helppo mellastaa sivistyneistöön, pienyritysten ja palkkatyöläisten mielissä ja saada heidät uskomaan, että kapitalistien edut ovat heidänkin etujaan.

Kai Kontturi

Sokerijuurikkaan viljely uhkaa loppua Suomessa

Sokeripolitiikan uudistamisen keinoina komissio esitteli sokerin tuottajain alentamisen kolmanneksella, maakohtaisten tuotantokiintiöiden leikkauksen ja mahdollisuuden teollisuudelle siirtää maakohtaisia kiintiöitä maasta toiseen. Tuottajain laskua ei aiottu korvata ainakaan kokonaisuudessaan tuottajille.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että sokerijuurikkaan viljely loppuu Suomessa ja tuotanto siirtyy sokerijuurikkaan tuotannon kannalta suotuisimmille alueille Keski-Eurooppaan. Sokerijuurikkaan tuottajia ei Suomessa enää ole kovin paljon, mutta alueellisesti voi olla kyse merkittävästikin menetyksestä. Tuotanto on keskittynyt muutamille alueille. Sokerituotannon kotimaisuusaste on tällä hetkellä noin 75 % vaikkakin koko sokeriteollisuus on jo tanskalaisissa käsissä (Danisco).

Merkittävää periaatteesta luovutaan

Periaatteelliselta kannalta kyseessä on sitäkin merkittävämpi linjanveto, sillä Luxemburgin Eurooppa-neuvostossa hyväksyttiin vuonna 1997 periaate, joka vahvistettiin myöhemmin vielä Berliinissä 1999 ja Brysselissä 2002. Periaatteen mukaan maataloustuotannon on voitava jatkaa kaikilla yhteisön alueilla mukaan

Euroopan Unionin komissio antoi heinäkuun alussa ns. sokeritiedonannon, jossa se hahmotteli sokerijuurikkaan viljelyn tulevaisuutta Euroopan Unionin alueella. Sokeripolitiikan uudistamisen tarkoituksena on vähentää ylituotantoa, poistaa vientitukia ja vähentää näin kustannuksia. Uudistuksen seurauksena sokerin tuotanto uhkaa loppua Suomessa.

Sokerijuurikkaan viljelyksellä on ollut suuri merkitys useille Suomen kunnille kuten Perniölle. Juurikkaan viljelyn lopettaminen olisi jälleen uusi isku Suomen maaseutua vastaan.

luettuna alueet, joilla on erityisiä ongelmia.

Tämän keskeisen periaatteen hylkäämisen seurauksena on odotettavissa, että vähitellen sokerijuurikkaan jälkeen tarkastellaan muitakin kasveja ja tuotantoa samalla tavoin. Maataloustuotanto näivettyä pohjoisissa maatalousmaissa ja joudumme turvautumaan yhä useamman tuotteen osalta tuontituotteisiin.

Tästä kehityksestä varoittimme jo Suomen liittyessä Euroopan Unionin jäseneksi.

Samaan tulokseen on ilmeisesti päädytty myös maataloustutkimuksen piirissä, professori Jyrki Niemi Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksesta arvioi hiljattain, että puolet Suomen 70 000 maatilasta lopettaa toimintansa vuoteen 2020 mennessä.

Uudistus hyödyttää monikansallisia elintarvikejättejä

Nykyisenkaltaisella sokerintuotannolla on kuitenkin myös kääntöpuolensa. Sokerintuotanto on Euroopassa sokerijuurikkaan tuotantoa, jolle on ominaista intensiivisyys – lannoitteita ja torjunta-aineita käytetään paljon. Paljon edullisempaa ympäristön kannalta olisi tuottaa tarvittava sokeri tropiikissa sokeri-

riruosta, jonka tuotanto ei ole siinä määrin voimaperäistä kuin juurikkaan tuotanto.

Voidaan myös ajatella, että ei ole kovin reilua kauppaa, että EU vie verovarain tuettua ylituotantoaan maailmalle ja samaan aikaan ylläpitää kehitysmaiden tuotteilla korkeita suojatulleja. Toisaalta, mikäli sokerituotannon sääteley lopetettiin, järjestelyistä hyötyisivät erityisesti sokerin suurtuottajamaat kuten Brasilia, Thaimaa, Australia ja Etelä-Afrikka. Näiden maiden sokerituotannolle on ominaista se, että tuotanto on suurmaanomistajien ja ylikansallisten elintarvikejättien hallinnassa.

Jos uudistusta siis perustellaan sillä, että uudistus mahdollistaa kehitysmaiden pienviljelijöille paremmat edellytykset saada tuotantoaan markkinoille kohtuullisen hintaan, ei tämä pidä paikkaansa. Uudistuksen häviöitä ovat ne EU-maat, joissa tuotanto-olosuhteet ovat muita heikkomat (kuten Suomi) ja voittajia suuret kansainväliset elintarvikeyritykset. Kyse on siis puhtaasti kaupan vapauttamisesta, joka tehdään - niin kuin aina - suuryritysten ehdoilla.

KÄ/Juha Kieksi

Äänestön protesti jäi äänettömäksi

EU:n parlamenttivaalit pidettiin 13. kesäkuuta. Suuri huoli vallanpitäjillä oli äänestysprosentin alaisuus. Tämän nostamiseksi valtamediassa käytiinkin ennen vaaleja ahkeraa kampanjaa kansan saamiseksi vaaliurnille.

Asia oli hankala, koska hyvin suuri osa kansalaisista tiedostaa EU:n suuren rahan liitoksi, jossa kapitalismi on viritetty suunnitelmalliseksi kansan riistoksi. EU-parlamentin on samoin koettu pelkäksi demokratian kulissiksi.

Vaikka kaikki tämä onkin totta, vaalit kuitenkin muodostavat vaikutuksen kanavan. Jos vaaleja boikotoi, se vaatisi rinnalleen hyvin vahvan kansanliikkeen, joka omalla painollaan ja suorastaan vallankumouksellisesti asettaisi EU:n kyseenalaiseksi. Tällaista kansanliikettä meillä ei kuitenkaan ollut, joten vaalien ulkopuolelle jättyneet eivät voittaneet boikotillaan mitään.

Vaalit olivat rahavallan vaalit

Tutustuminen oikeusministeriön vaalisivuihin osoittaa, ettei tyhjätskuilla ollut asiaa EU-parlamenttiin. Satu Hassilla oli läpimenneistä yksi pienimpiä vaalibudjetteja 52.000 e (310.000 mk). Yleensä vaalibudjetit läpimenneillä olivat 100 000 e luokkaa, esim. Esko Seppäsellä budjetti oli 95 000 e. Suurin vaalibudjetti lehtitietojen mukaan oli Kyösti Virrankoskella, 298.000 e (1,8 milj. mk). Tällainen rahan kylväminen osoittaa, että parlamentin jäsenyyden kannattaa rahallisesti. Eivät edes

Äänestäjien jonot EU-parlamenttivaaleissa olivat pieniä, mutta äänestämättä jättäneiden jonoja ei nähty missään.

miljoonien mummon markkojen uhrukset pelottaneet ravivetoihin tottuneita leikkiin lähteneitä.

Äänestysviikkaus

Äänestysviikkaus Suomessa nousi edellisestä vaaleista n. 10 %:n nyt 41,1%. Muuten osallistuminen EU-parlamenttivaaleihin on vähentynyt koko EU:n alueella vuosi vuodelta. V. 1979 äänestysprosentti oli n. 63% luokkaa, 1994 n.56% ja nyt 47,5%. Äänestysviikkaus nousi Suomessa ehkä siksi, että tiedotusvälineet erityisesti korostivat äänestämisen tärkeyttä.

Tulokset Suomessa

Oikeisto ja rahavallta voittivat. Kokoomus kaikkein eniten +5,1%. Myös Vihreät saivat selkeän voiton. Demarit ja Vasemmistoliitto olivat häviöitä, demarit menettivät -3,3% ja Vasemmistoliitto -0,8% vuoteen 1999 verrattuna. Erityinen piirre vaaleissa oli Anneli Jäätteenmäen menestys ääniharavana. Tulos 149.646 on yksi suurimmista äänisaaliista ja selittyä vastapotkuna demareita ja Lipposta vastaan.

Kansan äänen julkaisujärjestöjen 4 ehdokasta esiintyivät SKP:n listoilla.

Kansan äänen julkaisujärjestöt asettivat vaaleihin SKP:n kokoamalle listalle 4 ehdokasta, jotka saivat ääniä seuraavasti: Tuuja Hakkarainen 245 ääntä, Antti Siika-aho 223, Pekka Tiainen 499 ääntä ja Kalevi Wahrman 216 ääntä. SKP:n listalta eniten ääniä sai Hakanen 1988 ääntä, joista Helsingin osuus oli 422 ääntä. SKP:n tulos noudatti tuttua kaavaa, 0,6% äänistä, yhteensä 10134 ääntä. Edellisissä EU-vaaleissa SKP:n tulos oli myös 0,6% annetuista äänistä. Kaksissa edellisissä eduskuntavaaleissa (1999 ja 2003) SKP:n kannatus oli 0,8% annetuista äänistä. Tuloksessa näkyy se, että kommunistit

karttavat osallistumista EU-vaaleihin. Äänimäärään lasku selittyi myös matalan äänestysprosentin kautta. Vasemmistolaisia ääniä siirtyi todennäköisesti myös SKP:ltä Vasemmistoliiton Esko Seppäsellä.

Vaaliboikotti ei kannattanut

Kansan äänen taustavoimat eivät kannattaneet vaalien boikotointia. Useisiin kannanotoissa ja artikkeleissa perustelimme miten työväenliikkeen historiallisen kokemuksen perusteella myös porvarillisen valtion vaaleihin osallistuminen on välttämätön väkuttämisen väylä. Suomessa äänestysprosentti kasvoi huolimatta boikotoijien vetoomuksista olla osallistumatta vaaleihin. Sen sijaan vaalit toivat esiin EU:ta vastustavat liikkeet muissa EU-maissa. Ruotsin Juni-lista sai läpi useita ehdokkaita EU-parlamenttiin, samoin Britannian itsenäisyyspuolue. Näiden puolueiden menestys paljasti vasta vaalien jälkeen Suomessa suurelle yleisölle, että onhan EU:ssa sen vastustajiaakin. Boikotoijien viesti ei sen sijaan kulkenut mihinkään.

Ritva Santavuori ihmetteli TV1:n jälkiviisaisissa vaalien jälkeen oli, ettei meillä Suomessa ole vakavasti otettavaa EU:n vastaista liikettä. Kyllä meillä on montakin liikettä ja ryhmää - emme me ole mitään peljellä - mutta tällaisessa perustuslakia rikkoavassa EU:n rahavallassa näiden liikkeiden vaikutus on vielä pystytty tukahduttamaan. Mutta kuinka kauan?

RK/KÄ

Kiina-ilmion torjuntaa kapitalismin keinoin

Kiina-ilmio ja globaali kapitalismi lopettavat teollisuuden työpaikkoja jatkuvasti. Suomeen ei kuulemma enää teollisiin työpaikkoihin kannata sijoittaa. Tässä kuva Hietalahden telakasta Helsingissä, jossa nostokurjet vielä seisovat ylpeästi pystyssä.

Kiina-ilmio on ollut viimeisen vuoden aikana ahkerasti käytetty selitys teollisuuden työpaikkojen vähenemiselle. Työpaikat "karvaavat" paitsi Kiinaan, myös muihin halvan työvoiman maihin ja pitävät yllä suuryöttömyyttä. Näin tapahtuu Suomen lisäksi myös muissa lännen kapitalistisissa maissa, EU:n sisällä mm. Ruotsissa, Ranskassa ja Saksassa. Samaa tapahtuu myös USA:n teollisuudessa.

Työaikoihin pidennyksiä Saksassa

Kiina-ilmio on nostanut esiin vanhan marxilaisen totuuden, ettei pääomalla ole isänmaata. Samalla kapitalistitkin ovat alkaneet mieltä keinoja Kiina-ilmion torjumiseksi. Tämä tapahtuu, kun taas muuten, jälleen kerran työläisten kustannuksella. Saksassa ja Ranskassa se on johtanut vaatimuksiin työajan lisäämisestä palkkoja korottamatta. Saksassa mm. Deimlerle Chrysler-autotehdas ja Siemensin kännykkäteollisuus onnistuivat uhkauksillaan työpaikkojen siirtämisestä halvempiin maihin pakottamaan työntehtäjiä pidentämään viikoittaista työaikaansa 35 tunnista 40 tuntiin ilmaiseksi palkkoja korottamatta.

Vaatimuksia myös Suomessa

Saksasta työajan pidennykset levisivät nopeasti Suomeen. Ensin palvelualojen työnantajaliiton työmarkkinajohtaja Eeva-Liisa Inkeroinen esitti, että myös Suomessa työaikoja olisi pidennettävä ja että sunnuntai- ja viikonloppuisista olisi päästävä eroon. Sunnuntai-lisät ovat hänen mielestään työllistämisen este. Palvelualojen ammattiliitto PAM reagoi vaatimuksiin nopeasti todeten, että viikonlopputyön lisät ovat olennainen osa monien työntekijöiden palkkaa, joka ilman näitä lisä ei elättäisi työntekijöitä. Myös TT:n johtaja Seppo Riski on työaikojen pidentämisvaatimusten kannalla. Hänen mukaansa työaikoja olisi kansainvälisen kilpailun takia pystyttävä pidentämään ilman korvausta kaikilla aloilla, myös julkisella sektorilla. "Sopimuksia on väljennettävä niin, että työaikojen pidentäminen ilman palkan nostoa olisi mahdollista yrityksissä." Viimeisimpänä samanlaisen viestin esitti Nokian pääjohtaja Jorma Ollila.

Työnantajien vaatimukset toistaiseksi vielä torjuttu

Vaatimukset työaikojen pidentämisestä eivät kuitenkaan saaneet kantoa siipiensä alle edes kaikkien työnantajien piirissä. Monet ekonomistit kuten Valtion

taloudellisen tutkimuskeskuksen johtaja Aki Kangasharju, johtaja Pasi Holm Pellervosta ja Kari Alho Etlasta sanoutuivat irti työajan pidentämisvaatimuksista korostaen, että tärkeämpää on saada työttömille ja osa-aikatyöläisille enemmän töitä. Myös TT:n toimitusjohtaja Leif Fagernäsin kantana oli, ettei TT ota työaikojen pidentämisvaatimusta esille tulevissa sopimusneuvotteluissa. Ekonomistit olivat sitä mieltä, että työaikojen pidentäminen heikentää tuottavuutta ja toimii viimekädessä yritysten etujen vastaisesti. Tämä näkökulma on mielenkiintoinen, koska se samalla paljastaa, että työttömyyden ylläpitäminen on kapitalistien kannalta tietoinen keino nostaa työn tuottavuutta. Kun yritys osallistuu työn tuottavuuden nimissä työttömyyden ylläpitämistalokoihin, se nostaa yrityksen uskottavuutta sijoittajien silmissä.

Politiikan umpikuja: Miten työllistetään?

Keskustelut työaikojen pidentämisestä muuttivat kesän kuluessa ihmettelyksi, miksi työttömyys Suomessa säilyy edelleen korkeana talouden kymmenen kasvuvuoden jälkeen. Olennainen huomio on, että kun elämme kapitalistisessa globaalissa maailmantaloudessa, teollisuuden

työpaikkojen ei enää oleteta syntyvän Suomeen. Tästä seuraa kysymys, millä tavalla ihmiset sitten ylipäättään työllistetään työllistyvät? Miten turvataan ns. hyvinvointivaltion viimeiset rippeet? Asian korjaamiseksi on esitetty erilaisia toimenpiteitä. Jo toissa keväänä budjetin neuvotteluiden yhteydessä nostettiin esiin ns. Holmin-Vihriälän malli. Nyt elokuun alussa valtiovarainministeriön yllijohtaja Anne Brunila suositteli ns. Tanskan mallia ja pian myös tutkija Jouko Martikainen esiteltiin HS:n sivuilla omine malleineen.

Ahon ja Vanhasen malli kummittelee

Keskustapuolueen ajamassa Holmin-Vihriälän mallissa ajatukseen on työnantajan soutu-maksumen porrastaminen siten, että ne ovat pienipalkkaisilla aloilla pienemmät. Näin toivotaan, että se innostaisi työnantajia työllistämään matala-palkkaisia työntekijöitä. Epäilijät puolestaan katsovat, että se vain lisääisi osaitakäytön käyttöä. Mallissa nähdään viitteitä myös Esko Ahon aikanaan ajamaan työelämän uudistukseen.

Keppiä ja porkkanaa

Anne Brunilan suosittelussa Tanskan mallissa yritetään tarjota keppiä ja porkkanaa. Keppinä mallissa on työttömyysturvan heikentäminen, jonka tulisi ajaa työttömät aktiiviseen työn hakuun. Kuitenkin Brunilalta puuttuu porkkana, eli Suomessa valtio ei satsaa rahaa työllistämiseen kuin murto-osan Tanskaan verrattuna.

Jouko Martikaisen malli perustuu ideaan, että valtio tukee verovaroin pienipalkkaisten palkkoja, jolloin yrityksen ei tarvitse maksaa enempää palkkoja kuin ennenkaan valtion maksaessa loput työntekijän palkasta. Valtio saa Martikaisen mukaan rahansa korkoina takaisin suurentuneina verotuloina. Martikaisen mallin heikkoutena on, ettei kukaan takaa, mihin yritykset lopulta

valtiolta työllistämiseen saamansa tuen käyttäisivät. Ettei vaan omiin ja omistajiensa tarpeisiin. Martikaisen malli muistuttaa pajatsoa, josta yritetään saada rahaa ulos enemmän kuin mitä sinne on laitettu.

Pörssekeinottelulla ei luoda työpaikkoja

Kaikenlaiset mallit työllisyyden hoitamiseksi ja hyvinvointivaltion purkamisen pysäyttämiseksi osoittavat nykyisen aikakautemme luonteen. Kun edellisten sukupolvien aikana maata rakennettiin, niin nykyisin sitä puretaan, myydään ja hajotetaan. Kysymys on kapitalismin toimintatavoista. Kun vielä vuosisata sitten loisisi kutsuttiin köyhä ihmisiä, jotka pyörivät elättävinä isäntien jaloissa niin nyt loisoina on sijoittajaluokka, kapitalistit, jotka eivät halua ymmärtää, että kaikki varallisuus ja maan hyvinvoinnin rakentaminen syntyy vain työläisten työstä, ei se synny ollenkaan pörssekeinottelusta. Kaiken kukkuraksi ei riitä, että nämä sijoittajalohot eivät itse tee työtä, vaan he estävät myös suuren osan työvoimaa tekemästä työtä!

Mitä enemmän ja paremmin työtä teemme ja mitä useampi sitä on tekemässä sitä enemmän hyvinvointia syntyy ja sitä paremmin maamme terveys-, sosiaali-, koulutus- ja kulttuuripalvelut turvataan. Päivittäistä työaikaa ei tässä tarvitse lisätä, sitä voidaan pidentää lyhentää. Olennaista on saada työttömät töihin. Pörssekeinottelulla ei luoda yhtään uutta hyvinvointia, sitä vain kasataan ja keskitetään niin, että toisten köyhyessä jotkut siinä pakostakin rikastuvat.

Kun suuret työläisten määrät pidetään pois työstä, maa ei rikastu vaan surkastuu uusien loisten imiessä siitä kaiken elinvoiman. Juuri tällaista aikaa elämme. Voimme saada siihen muutoksen heti kun kansa ymmärtää, mistä on kysymys, ja millä tavalla kansa pääsee irti loistaan.

RK/KÄ

Kansalle kuuluu valtaa ei eduskunta voi laillisesti luovuttaa pois

Pääministeri Vanhanen ilmoitti äskettäin, ettei kannata kansanäänestyksen järjestämistä EU:n perustuslaista. Pääministeri perusteli kantaansa sillä, että perustuslaki – jota Vanhanen kutsuu häveliästä perustuslailliseksi sopimuksiksi – ei muuta EU:n perustuslaia. Väite ei ole totuudenmukainen, sillä perustuslailla perustetaan uusi Euroopan unioni, josta tulee oikeushenkilö, jonka lainsäädäntö on jäsenmaiden kaikkien lakien yläpuolella. Käytännössä

EU:sta tulee liittovaltio. Määräenemmistöpäätösten käyttöön otteu vie pieniltä jäsenmailta loputkin vähäisestä päätösvallasta unionissa. Perustuslain hyväksyminen merkitsee myös sotilaallista liittoutumista.

On lisäksi huomattava, että sekin nykyinen että perutettava uusi EU ovat perustuslaiteeltaan aivan erilaisia kuin se EU, joka myytiin suomalaisille 1994. Silloin meille luvattiin, että EU on itsenäisten valtioiden liitto, joka tuo työtä ja sijoituskia. Suomen piti säilyttää itsenäisyytensä, oma rahansa, talouspolitiikkansa ja liittoutumat-

tomuutensa. Toisin on kuitenkin käynyt.

Yliä tärkeämpää on se, että Suomen oman perustuslain ytimen muodostaa periaate, jonka mukaan kansalle kuuluu perustuslaillinen valta on luovuttamatonta. Vallan siirto pois kansalta ja kansalaisten muuttaminen alamaiksi ovat Suomen perustuslain vastaisia. Niitä ei voida toteuttaa yhden eduskunnan päätöksellä edes kansanäänestyksen jälkeen.

Jo EU-liitos 1994 merkitsi vallan siirtämistä Suomen kansalta ja eduskunnalta EU:lle. Manipuloimalla saatu enem-

istö neuvoo- antaneessa kansanäänestyksessä ja eduskunnan 2/3 enemmistö eivät antaneet siihen laillista perustetta. Suomen oma raha, markka, hävitettiin kansalta kysymättä ilman eduskunnan asiasta säätämää lakia. Näitä asioita puitaneen tulevaisuudessa perustuslakituomioistuimessa.

Suomen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamisen puolesta toimivien on syytä vaatia kansanäänestyksen järjestämistä, koska se tarjoaisi mahdollisuuden torjua EU:n perustuslaki.

Vallanpitäjät ovat eurohuumassa ja/tai kyvyttömyyttään ajaneet sekä Suomen että itsensä umpikujaan. Edessä on joko pysähtyminen ja kääntyminen EU- alamaisuudesta kohti itsenäisyyttä ja demokratiaa tai ennen pitkää väistämätön yhteiskunnallinen törmäys.

Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolue Vapaan Suomen Liiton puheenjohtaja,
Muutosvoimat Suomi rp:n varapuheenjohtaja

Työttömyys meillä ja muualla

Saksan Agenda 2010 - hyvästit hyvinvointivaltiolle

Saksassa maksetaan nyt työttömyyskorvausta 60-70 % palkasta kahden vuoden ajan. Uudistus lyhentyisi maksuajan yhteen vuoteen ja yli 55-vuotiailla 1,5 vuoteen. Sen jälkeen saisi joko työttömyysavustusta tai sosiaalilupaa. Työttömyys- ja sosiaalilaki yhdistetään.

Sosiaalidemokraatti Peter Hartz on tämän Saksan mallin - sosiaalivaltion alasarjon - keskeinen suunnittelija.

Työttömyys- ja sosiaaliturvan heikennyksiä koskevat, ns. HARTZ IV-lait, merkitsevät työttömyyskorvausjärjestelmän radikaalia alasarjoja ja pitkäaikaistyöttömien pitkälle menevää nöyryyttämistä.

Työttömien tuki tarveharkintaiseksi

Uudistuspaketti muuttaa yli vuoden työttömänä olleiden tuen samalla tavalla tarveharkintaiseksi kuin toimeentulotuen. Pitkäaikaistyöttömälle voidaan maksaa 300-400 euroa kuukaudessa. Muutos koskettaa omakohtaisesti noin 3 miljoonaa saksalaista.

Pitkäaikaistyöttömien pitää täyttää 16-sivuinen kysymyslomake, jonka avulla anotaan työttömyystukea. Hakijan elinolot ja omaisuus selvitetään lomakkeella, jonka yksityiskohtaisuus on aiheuttanut runsaasti suuttumusta. On vaikea ymmärtää tällaisen simputuksen mielekkyyttä. Tuki voi jäädä saamatta paitsi oman varallisuuden myös puolison, lasten tai muiden samassa taloudessa asuvien tulojen vuoksi.

Joka ei alistu kyselyyn ja työvoimatoimiston "läpivalaisuun", ei saa tukea. Työttömyysraha on harkinnanvarainen: jos hakijalla on yli 13.000 euron säästöt tai eläkevaikutus tai jos hänen elinkumppaninsa tulot ylittävät 662 euroa kuukaudessa, rahaa ei tipu.

Työvoimaviranomaisilla on oikeus suorittaa kotietsinnän kaltainen kontrollikäynti. Heillä on oikeudet kaikkien avustusta saavien tietokantoihin - mm. pankkien, eläke- ja sairaskassojen tietoihin, jotta annettuja vastauksia voidaan "verrata" todelliseen tilanteeseen.

Saksan malli - uhka sosiaalivaltiolle

Agenda 2010:n puiteissa toteutetun työttömyys- ja sosiaaliturvan muutosten (ns. HARTZ IV) merkitys Saksan uutta "työttömyysraha"-järjestelmää pidetään monilla tahoilla tienä todelliseen köyhyyteen, jollaista Saksassa ei ole nähty sitten Weimarin tasavallan loppuaikojen. Erityisesti arvioidaan lapsiköyhyyden dramaattista lisääntymistä. Samaan aikaan sosiaalidemokraattien ja vihreiden hallitus alentaa suurituloisten verotusta 3 %, mikä merkitsee 4 miljardin tulonsiirtoa suurituloisille. Kaikkiaan Schröderin politiikan sosiaalikonsernatiivisesta luonteesta kertoo jotain se, että "kriisivuoden" 2003 aikana yksityinen rahoitusosuus on kasvanut lähes 200 miljardia euroa eli 5 % kuten Saksan pankki kesäkuussa ilmoitti. Investointifirma Merrill & Lynchin mukaan Saksan 756 000 euromiljonääriä (noin prosentti väestöstä) omistavat yhteensä 2 913 miljardia euroa, joka on lähes 70 % maan eli 80 miljoonan ihmisen koko rahoitusvaraisuudesta. Nyt liittokansleri Gerhard Schröderin hallituksen politiikka lupaa näille lähes miljoonalle euromiljonäärille lisäheipokuita omaisuusveroon ja samalla

Syksyn aikana Saksassa on käyty kiivasta sisäpoliittista keskustelua työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan uudistamisesta. Liittokansleri Gerhard Schröder on ajanut Agenda 2010:n nimellä tunnettua uudistuspakettia, jota on kuvattu hyvästeiksi sosiaalivaltiolle. Toteutuessaan Schröderin ehdottamassa muodossa Agenda 2010 merkitsee mm. eläkkeiden ja työttömyysturvan leikkausta. Työttömän pitää jatkossa ottaa vastaan mikä työ tahansa, jos haluaa pysyä työttömyysavustuksen piirissä.

Saksassa Schröderin johtama sosiaalidemokraattien politiikka on tulossa tiensä päähän. Tässä saksalaiset osoittamassa mieltään Schröderin Agenda 2010-ohjelmaa vastaan maanantaimielenosoituksessaan. Suomessa sensijaan Sailaksen johdolla opiskellaan ja sovelletaan innokkaasti Schröderin ohjeita.

aikaa tuntuva kiristyksiä noin 4 miljoonalle työttömälle.

Saksa on nyt sosiaalijärjestelmän osalta pikku hiljaa palaamassa tilanteeseen, jossa Saksa oli vuonna 1929, jolloin edistyksellistä vuoden 1927 työttömyys- ja sosiaalilainsäädäntöä alettiin heikentää. Saksassa ollaan palattu Weimarin tasavallan ajan loppuajan käytäntöön, jolloin työvoima- ja sosiaalivirkailijat saivat tunkeutua tuensaajan kotiin milloin halusivat ja tehdä täydellisen kotikastuksen.

Kristillisdemokraatit vaativat lisäheikennyksiä

Joiden kristillisdemokraattien tulilinjalla on nyt irtisanomissuoja, jonka purkamista vaaditaan. Schröderin ja Blairin hallitusten politiikka on lopun alkua sosiaalidemokraattiselle liikkeelle. Historioitsijat voivat tulevaisuudessa vielä ihmetellä Schröderin-Fischerin hallituksen "saavutuksia". He ovat murtamassa toisen maailmansodan jälkeisen sosiaalivaltion perusteet pysyvästi. Vihreät voivat vielä Fischerin johdolla pelastautua hallitusyhteistyöhön CDU:n kanssa, mutta yhteiskunnalliset reseptit nykykehityksen pyssyttämiseksi ovat kaikilta poliittisilta voimilta kadonneet. Kaaosta ja yhteiskunnallisen kurjistumisen lisääntymistä odottaa äärioikeisto hyvissä lähtökäytöksissä, koska vakavasti otettava vasemmistolainen vaihtoehto ei näköpiirissä ole. Kaikkiaan Schröderin hallituksen politiikka on epäsosiaalista, luokkayhteiskuntaa palauttavaa ja yhteiskunnalliselta vaikutuksiltaan todella pelottava.

Maanantaimielenosoitukset punavihreän hallituksen sosiaalivaltion alasarjopoliittikka kohtaan jatkuvat

Mielenosoituksiin on osallistunut kymmeniä tuhansia ihmisiä. HARTZ IV-lait ovat synnyttäneet mahtavan vastalauseiden aallon. Saksassa järjestetään viikottain mielenosoituksia sosiaalivaltion alasarjojen tähtäviä lakeja vastaan. Suurimmat mielenosoitukset ovat olleet Magdeburgissa, Dresdenissä, Leipzigissa, Hallerssa ja Rostockissa.

Hallitseva poliittinen ja taloudellinen eliitti on muuttamassa suhtautumistaan maanantaimielenosoituksiin.

SPD:n entinen johtaja ja valtiovarainministeri Oskar Lafontaine osallistuu mielenilmauksiin ja tuomitsee selvän sanoin uusliberalistisen politiikan, vaatii pääomasiirtojen valvontaa ja keskuspankkisääntönsönon uudistamista. Lafontaine tiivistää uusliberalismin ytimen seuraavasti: "Kansantalous kukoistaa, kun ihmisillä menee surkeasti". Hänen mukaansa "Gerhard Schröderin politiikkaa pohjaa yrittäjäpömpöjen ikivanhoihin vaatimuksiin" ja "Uusliberalismi ei vähennä työttömyyttä - pikemminkin päinvastoin".

Parlamentin puhemies Wolfgang Thierse (SPD) ilmaisee "ym-määräyksensä" protesteja kohtaan ja hänen puolueveronsa Matthias Platzeck (SPD), Brandenburgin osavaltion pääministeri toteaa, että "Hartz IV-lait on tehty Länsi-Saksan olosuhteitavarten."

Saksin osavaltion pääministeri Georg Milbradt (CDU) on ilmoittanut harkitsevansa mielenosoituksiin osallistumista. CDU:n varapuheenjohtaja ja jopessa esittänyt vaatimuksen lakien "täydellisestä revisiosta". Näin kristillisdemokraatit yrittävät kalastaa sosiaalidemokraateista lähtevien äänestäjien ääniä. Demokraattisten

Saksan uutta "työttömyysraha"-järjestelmää pidetään monilla tahoilla tienä todelliseen köyhyyteen, jollaista Saksassa ei ole nähty sitten Weimarin tasavallan loppuaikojen. Erityisesti arvioidaan lapsiköyhyyden dramaattista lisääntymistä.

mielenosoitukset - huolimatta mm. 500.000 osallistujasta - ovat enemmänkin osoitus voimattomuudesta ja hän vaati kehitettäväksi uusia vastarinnan muotoja.

Saksassa suunnitellaan 6.11. valtakunnallista mielenosoitusta sosiaalivaltion alasarjoja vastaan. Grottianin mielestä olisi pyrittävä mm. työministeriön saartamiseen. Lisäksi tulisi lisääntyvä köyhyys tehdä näkyväksi kaupungissa. Tulisi järjestää "ryysymielenosoituksia" silloin kun valtakunnan silmätekevät juhlivat (hyviä tilaisuuksia ovat myös parlamentin avajaispäivät, suuret messut, valtiotvierailut jne). Sen lisäksi pitää rohkaista työvoimatoimistoissa työskenteleviä siviilivastarintaan epäsosiaalista lainsäädäntöä vastaan. Massiivisten ja monimuotoisten protestien lisäksi tulisi esittää konkreettisia vaihtoehtoja vallitsevaan työmarkkina- ja sosiaalipolitiikkaan.

AGENDA 2010:n vaikutus puoluekenttään

Saksan sosiaalidemokraattinen puolue SPD on häilydessä kriisissä. Schröderin hallituksella on raju sosiaalivaltion alasarjoprojekti meneillään. Samalla puolue on joutunut toisen maailmansodan jälkeiseen pahimpaan kriisiin. Ala-Saksissa ja Hessenissä SPD menetti yli 10 % äänistä. SPD:n ydinryhmä on menettänyt yhteyden työväestöön. SPD menetti v 2002 vaaleissa 8 % työläisäänistä. Konservatiivinen kristillisdemokraattinen puolue, CDU, on tällä hetkellä Hampurissa, Hessenissä, Saksissa ja kolmessa muussa osavaltiossa suurin "työväenpuolue". Mitä nuorempi työläinen, sitä etäämpänä SPD:stä. Schröderin aikana puolueen on jättänyt 125.000 jäsentä. SPD:n ydinalueella, Dortmundissa, puolueella on enää 1/3 jäsenistään verrattuna v 1969 tilanteeseen. Bremenissä ja Hampurissa SPD on menettänyt 50 % jäsenistään. Samalla puolueen järkeäköntä on täysin murentunut. Perusjärjestöjen toiminta on olemattomasti heikentynyt.

Schröderin ajama uudistus, joka on aivan muuta kuin mitä hän 2002 vaalikampanjassa esitti, on romahduttanut SPD kannatuksen. Puoluetta kannattaa mielipidemittauksissa enää noin 25 %, kun kristillisdemokraattien kannatus on 50 % tunteissa. Syyskuun vaaleissa Saksin osavaltiossa SPD:lle povataan alle 10% äänistä.

SPD:n menettäessä kykyään olla hallituspuolue on Saksan vihreät reivaamassa Suomen vihreiden tavoin kurssiaan kohti hallitusyhteistyötä konservatiivien kanssa.

Saksassa on muodostumassa uusi vasemmistopuolue "Wahlalternative Arbeit und Soziale Gerechtigkeit" (vaalivaihtoehto työ ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus), jolle povataan 15-20 % äänistä. Potsdamin maapäivien vaaleissa vasemmistopuolue PDS:lle ennustetaan jopa 30% äänisaalista.

Globaali kehitys

Maailmanlaajuisesti on käynnissä sosiaalipoliittisen saavutusten murentaminen. 1980-luvulta lähtien pääoma- ja finanssiryhmät ovat valloittaneet sosiaalivaltion solmukohtia kääntäen jokaiseen yhteiskunnan vähävaraisten sosiaalisen turvan takaamisesta päinvastaiseksi. Samalla kansallismallit ovat

jatkaa sivulle 11...

Tupo - porvarin puolesta työtätekeviä vastaan

On taas se aika kun alkaa kuulua yhä äänekkäämpiä vaatimuksia laajan tupo-ratkaisun aikaansaamiseksi. Meille kerrataan työntantajien ja joskin-laisten tutkijoiden toimesta, että talouden hyvinvointi vaatii laajaa ja maltillista tupoa. Jos ei tule tupoa, ei talous kasva ja kehity. Saattaa jopa myönteinen yhteiskuntakehitys järkkäytyä. On siis aika koota työläisten edustajat saman pöydän ääreen ns. kolmikanta-neuvotteluihin.

Kun ay-eliitin edustajat ja porvarit ovat vähän aikaa palkankorotuksista sanalleet, saapuu valtiotalon pelastamaan tilanteen. Jos työläiset hieman hillitsevät työntantajien mielestä niin kohtuuttomia palkankorotusvaatimuksia voidaan harkita verojen keventämistä. Hövelisti lopulta valtio lupaa työläisille vastikkeeksi palkankorotuksista reilut veronalennukset. Sama kai se on mistä ne eurot sinne duunarin lompkaan tulevat. Vai onko?

Tupoa siis sorvataan kolmikanta-neuvotteluissa. Mitä se kolmikantaisuus tarkoittaa? Lyhyesti sitä, että työläiset, porvarit ja porvarillisen valtion edustajat neuvottelevat työläisten ja porvarien välisestä tulojaosta. Näissä

1990-luvun alussa saatiin Senaatintorille n. 40.000 työläistä osoittamaan mieltään Sorsan hallituksen suunnittelemaa palkan alennuksia vastaan. Silloin ay-liikkeen johto ei asettunut joukkojen vaatimusten taakse, eikä joukkoja sen jälkeen ole paljoa näkynyt.

neuvotteluissa on siis työläisillä yksi edustaja ja porvareilla kaksi. Aika huono asetelma jo alun perin. Lähes aina myös työläisiä edustaa porvarien ostama ay-eliitin edustaja. Sellainen edustaja, joka on jo kauan sitten unohtanut millaista tavallisen työläisen elämä on, jos on siitä koskaan mitään tienneytään.

Kun palkankorotukset korvataan veronkevennyksillä, joudutaan jostain tinkimään. Verovaroja ylläpidetään julkisia palveluita. Näitähän ovat mm. koulut, kirjastot sairaalat. Kun verotulot vähenevät, loppuvat myös palvelut. Jos ei ole rahoitusta, ei voi

olla palveluita. Kun yhteiskunta ei enää järjestä palveluita vaan antaa niihin käytetty rahaa kansalaiselle, saa hän ostaa palvelunsa itse mistä haluaa. Pääoman omistajien verotuloahan on jo leikattu pois valtion kassasta taannoisella pääomatuloveron uudistuksella. Silloinhan alennettiin pääomatuloista maksettavaa veroa 50%:sta hieman reiluu puoleen siitä.

Samaan aikaan kun yritykset takkoavat miljardivoittoja ja potkivat työntekijöitään kilometritehtaalalle valtio ajaa alas julkisia palveluita. Ay-liikkeen edustajat kabinetissa yhdessä porvarien

kanssa tekevät siitä sopimukset, tupo-sopimukset. Sen sijaan, että yritysten voitoista siirrettäisiin osa niiden tuottajille eli työläisille, leikataan valtion tuloja. Yritysten voitoista ei liikene työläisille, mutta eipä juuri valtion kassaankaan. Palkankorotukset maksetaan työläisillä itsellään julkisista varoista vähentämällä palvelujen rahoitusta. Useimmiten nämä "palkankorotukset", joita saadaan, vastaavat hädin tuskin elinkustannusten nousua. Siis mukaan luettuna ne rahat jotka valtio ottaa pois peruspalveluista, jotta kapitalistiin ei tarvitsisi omia rahojaan työläisille antaa.

Onko tällaisen mitään järkeä suostua? Ei ole. Siihen kuitenkin suostutaan. Pitkältä tämä asiointi on joutuu työväenliikkeen alennustilasta, niin poliittisen työväenliikkeen, kuin ay-liikkeenkin. Ei ole mitään nököalaa. Tarve suunnan muuttamiselle on ilmeinen. Kyllä työmailla tiedetään, että tulojako on jäänyt valovoisien päähän työn tuottavuuden kasvusta. Erityisesti näin on julkisella puolella, eli kuntien ja valtion palveluksessa olevien kohdalla.

Elämme luokkayhteiskunnassa ja on käynnissä luokkataistelua. Vieläpä ankara sellainen. Tässä taistelussa ay-liike ei suinkaan taistele työläisten ja työttömien puolesta, vaan on vetänyt hännän koipien väliin ja laittanut päänsensaaseen. Porvarit sen sijaan ovat käyneet äärimmäisen menestyksekkästä taistelua ajaakseen työläiset ennennäkemättömään ahdistukseen. Aika hyvin ovat onnistuneet.

Jotta valtava vääristymä tulojaossa saadaan korjattua on tartuttava uusiin aseisiin. Sellainen uudistus, josta hyötyisivät niin työssäkäyvät kuin työttömät on yleisen työajan lyhentäminen ansiotasoa alentamatta. On vaadittava siirtymistä 30-tuntin työviikkoon. Missään nimessä ei ay-liikkeen tule suostua korvaamaan palkankorotuksia veron alennuksilla. Siitä hyötyvät vain työntantajat. Itse asiassa on korkeaa aika hylätä koko tupo-järjestelmä. Siitäkin hyötyvät lopulta lopuksi vain kapitalistit.

Ilari Ikonen
Jyväskylä

Kiinteistöhuollon työntekijöitä uhataan jälleen etujen heikentämisellä

Melko tarkkaan 10 vuotta takaperin saivat rakennushallituksen siivoajat, talonmiehet ja kiinteistöhoitajat valtiotalon ei-toivotun joululahjan rakennushallituksen ilmoittaessa yhtiöittävänsä omien kiinteistöjensä hoidon. Silloin perustettiin Engelyhtiö, johon entiset rakennushallituksen työntekijät otettiin uusina työntekijöinä.

SAK:Ita puukkoa työntekijöiden selkään

Silloin käyty rakennushallituksen kiinteistöhoitajien lakko ei millään tavalla saanut SAK:n tukea. SAK jopa kielsi lakolta kaikki tukitoimet. Tämän johdosta eduskunta uskalsi perua aiemmin hyväksymänsä ponnin, jonka mukaan rakennushallituksen entiset työntekijät tulee ottaa uuteen yhtiöön vanhoina työntekijöinä. Lakon tuloksena työntekijäpuoli joutui perääntymään monissa kysymyksissä. Vanhoja työntekijöitä irtisanottiin kieltäytymällä ottamasta heitä uuden yhtiön palvelukseen. Palkkoja alennettiin keskimäärin 1000 mk/kk ja mm. lomaetuja heikennettiin reippaasti. Vanhoilta työntekijöiltä otettiin pois mm. loman 9 päivän talvipidennysosuus. Osalla lomaosikeutta heikennettiin 36 päivästä 30 päivään. Kiinteistöjen siivoajien määrää vähennettiin ja siivosaloja lisättiin.

Kylmä viesti kesälomien kynnyksellä

Engelin siivoajien kesäpalkkiaan on noin 7-8 • tunnit. Ei ihmeikään, että Engellillä vuosien mittaan alkoi mennä

Engelin työntekijät joutuvat kanniskelemaan kymmenien kilojen jätösäkkejä ja onhan työ raskasta muutenkin.

vähän paremmin. Kun Engel muodostettiin, siirrettiin sen palvelukseen rakennushallituksen kiinteistöhoitoon piirissä työskennelleistä 3500:sta työntekijästä vain 2500. Lopuille tarjottiin armotta kenkää. Siivouspalvelujen ohella Engel alkoi toimia rakennus- ja vartiointitoiminnan piirissä ja nyt sen henkilökunnan määrä on kohonnut reilusti. Valtio alkoi yksitintään Engeliä 90-luvun puolivälissä myymällä MB Rahastoille 46 % Engelin osakkeista. Yhtiön johdolle joutui 11 % omistuksesta. Perinteiseen tapaan huonot viestit on aina ajoitettu kesälomien kynnykselle ja näin tapahtui nytkin. Kesäkuun lopulla (2004) tuli uusi viesti piristämään työntekijöiden lomamieltä: Valtiovalta oli päättänyt myydä koko omistamansa (43 %) Engelyhtiön osakekannan 192 miljoonalla •lla ISS Suomi-yhtiölle. ISS-yhtiö on maailman suurin siivouskonserni ja toimii tällä hetkellä

38:ssa maassa. Suomessa sillä oli ennen Engelin ostoa 6800 pienipalkkaista työntekijää. Kun tähän lisätään Engelin 7000 työntekijää tulee uuden ISS Palvelut Oy:n työntekijämäärä olemaan alussa noin 13800.

Työntekijöiden pelko ei ole tuulesta temmattua

Tällaiset ISS:n kaltaiset ylikansalliset suuryhtiöt rikastuvat työntekijöidensä "selkänahasta". Palkat ovat pieniä ja sosiaaliedut on painettu alas. Siivoajien huoltoalueet ovat jopa ylisuuria. Työntekijöinä käytetään paljon kouluista saatavia harjoittelijoita sekä työllistämisrahoilla tuettua työvoimaa. Kaikille on tiedossa se, että kahden ison yrityksen sulautuessa toisiinsa löytyy päällekkäisiä toimintoja, jotka voidaan yhdistää. Tämä merkitsee irtisanomisia ja jäljellejääville lisääntyvää työtaakkaa. Keskustelimme tilanteesta Hämeenlinnalaisen Etelä-

Hämeen alueen siivoajien luottamushenkilön, **Tuula Nupposen** kanssa. Tuula on katsellut pitkään Engelin kehitystä, koska hän oli luottamustehtävissä jo silloin kun Engel muodostettiin. Nykyisen tilanteen hän näkee vaikeana: "Henkilöstön on hyvin vaikea kestää nykyistä tilannetta. 10 vuotta sitten käydyin lakon tuloksena Engelin rakennushallituksesta siirtyneet työntekijät saivat osittain pitää joitain etuja. Heiltä mm. vietiin mm. kesäloman 9 päivän talvipidennys, mutta monilla lomaosikeus säilyi 36 päivänä, kun se uusilla engelliläisillä on vain 30 päivää. He saivat pitää kuukausipalkan, kun ISS:llä palkkaus on tuntipalkan mukaan. Tällä hetkellä saattaa näyttää siltä, että itse siivoajia, meitä perustyöntekijöitä on vaikea saneerata ulos, koska kaikki perustyöt on jo äärimmilleen saneerattu. Mutta kuka jaksaa jäädä töihin, jos etuja aletaan edelleenkin ratakaisvasti heikentää. On monia lomiin, palkkaukseen, eläkekysymyksiin, työaikaohjain ja työamäriin liittyviä kysymyksiä, joista uusi ISS Suomi yhtiö pyrkii hakemaan lisä-etuja. Kaikki kokevat, että edessä ovat jälleen vaikeat ajat".

Irtisanomisia tulossa

Lehtitietojen mukaan ISS:n johto on ilmoittanut, että toiminnan päällekkäisyyksiä joudutaan purkamaan. Elokuun loppupuolella yhtiön piirissä alkanevat ensimmäiset toimistohenkilökunta-, alempia johtajia ja palvelusmiehiä koskevat YT-neuvottelut. Vaikka nämä neuvottelut koskevatkin kentällä liikkuvien

tietojen mukaan vasta 200 henkilöä, on se merkki siitä, että irtisanomisia tulee. Esimerkit vastaavanlaisista tilanteista osoittavat, että perässä aletaan painaa etujen heikennyksillä.

EU-sopeutus taustalla

SAK ja sosialidemokraattien johto ovat koko ajan tukeneet nykyistä EU-suuntausta, jonka keskeisiin periaatteisiin kuuluu tavaroiden, pääomien, työvoiman ja palvelusten vapaa liikkuvuus. Kaiken tulee olla koko EU-alueella myynnissä. Saman periaatteen mukaan myös julkisten alojen toiminnot tulee yksityistää. Tämä on perussy sille, että SAK ei 10 vuotta sitten käydyin lakon aikana tullut siivoajien avuksi. Eduskunnassa 8.12.1994 käydyin Rakennushallituksen yhtiöittämiskestelun yhteydessä demariryhmä raivousti Esko Seppäsen väitteeseen, että Engelyhtiöittäminen tekään on EU-sidonaisuus. Kymmenen vuoden kokemus puhuu toista kieltä. Työehtoja heikentämällä ja työtahtia kiristämällä Engelyhtiö on saneerattu myyntikuntoon. ISS:n kaltaisten suuryritysten menestys perustuu kovan EU-talouspolitiikan avulla luotuun suurtyöttömyyteen, jossa palkansaajilla ei juuri ole vaihtoehtoja kieltäytyä alipalkatustakaan työstä. Ilmankos ISS:n toimitusjohtajan tiedetään kehuneen Suomen valtiota taitavasti johdetusta yksityistämisestä. Lisäksi hän vaatii, että myös kuntien tulisi seurata valtiota yksityistämispolitiikasta.

Heikki Männikkö

Asukkaiden Helsinki

“Asukkaiden Helsinki” vaihtoehtolista syntyy Helsingissä

Helsingiläiset asukasaktivistit ja tavalliset kaupunkilaiset ovat kyllästyneinä siihen, että kaupunkilaisten asioista ei enää kukaan huolehdi, päättäneet lähteä keräämään tukea vaatimustensa taakse ajaa tavallisen kaupunkilaisen asiaa. On kyllästytty siihen, että jatkuvasti vietään terveysasemia, kirjastoja, bussilinjoja ilman, että kuntalaisten ääntä kuunnellaan ni-meksikään.

Tämän asian korjaamiseksi on syntynyt ajatus kerätä kaupungin päättäviin elimiin sellaista voimaa, jolla on yhteys suoraan tavallisiin helsingiläisiin. On päätetty kerätä kunnallisvaaleihin “Asukkaiden Helsinki”- vaihtoehtolista puolustamaan helsingiläisen hyvinvointia.

Mikä on Vaihtoehtoväki? Vaihtoehtoväki ry on antanut nimensä ja organisaationsa käytöön niille kunnallisvaalehdokkaille, jotka halusivat lähteä mukaan vaaleihin omana listana, perinteisiin puolueisiin sitoutumattomina. Tämän listan ehdokkaat edustavat yhteisten tavoitteiden lisäksi kukin vain itseänsä, eivät puoluetta.

“Asukkaiden Helsinki”-lista, Helsingiläisten hyvinvoinnin puolesta

Helsingin keskusta täyttyy toinen toistaan suuremmista lasikollosista. Taustalla näkyy Eduskuntatalo ja sen edessä osa purettaviksi aiotuista VR:n makasiineista. Jääkö asukkaalle tilaa, siitä kantaa huolta Asukkaiden Helsinki-liike.

nuorista, sairaista, vanhuksista, työttömistä sekä omasta kulttuuristaan. Yhteistä on myös uskomme siihen, että näin voidaan tehdä. Yhteiskuntamme voi taloudellisesti tuottavammin kuin koskaan. Samoin Helsinki. Kyse on siitä, mihin tuotto käytetään, mikä on tärkeää, mikä meille, mikä nykyisille päättäjille. Kyse on arvovalinnoista. Me haluamme olla tekemässä valintoja, jotka

naa... jne. Kyse tahdosta, ei rahasta.

Kenen Helsinki?

Näissä vaaleissa on aika näyttää, kenen Helsinki on, asukkaiden, puolueiden vai virkamiesten. Mielestämme nyt on muutoksen aika. On uuden vaikuttamisen ja uudenaikaisen demokratian aika, suuremman ja avoimemman demokratian aika. Ilman perinteisten puolueiden keskinäisiä sopimuksia. Äänestä siis ihmistä, älä puoluetta.

Ehdokkaat

Me ehdokkaat emme ole vanhoja aktiivipoliitikkoja. Olemme tavallisia helsingiläisiä, asukkaita,

jotka kukin toimimme omalla asuinalueellamme yhteisen hyvinvoinnin puolesta. Joukossamme on asukasaktivisteja, joukkoliikenteen puolustajia, kirjastonvaltaajia, kulttuurivai-kuttajia, kasvattajia. Meitä kaikkia yhdistää huoli kaupunkimme ja sen asukkaiden hyvinvoinnista ja tulevaisuudesta. Yhteisenä tavoitteenamme on korkeatasoisten kunnallisten peruspalvelujen säilyttäminen kaikkien ulottuvilla. Tähän kaikki ehdokkaamme ovat sitoutuneet.

Yhteisen perusteeman lisäksi ehdokkailla on omia erillistavoitteita joukkoliikenteestä makasiinien puolustamiseen, kirjastoista päiväkotiryhmien kokoon,

työllistämishankkeista koulujen resurssieihin, päiväsaaraalapaikoista vanhusten palvelukeskuksiin...

Joukkomme muodostuu yksilöistä, erilaisista maailmankatsomuksista, erilaisista yhteiskunnallisista taustoista, ammateista, sosiaaliryhmistä, erilaisista koke-muksista. Joukossamme on nuoria ja vanhoja, on keski-ikäisiä, miehiä ja naisia, paljasjalkaisia helsingiläisiä ja vasta kaupunkiin muuttaneita. Joukkomme on moni-ilmeinen aivan kuten kaupunkimmekin.

Vaadimme

Kunnallisvaalien jälkeisessä valtuustossa vaadimme avoimuutta lautakuntakentätyöskentelyyn; kaikki päätökset taustasopimukseineen ja perusteluineen on tuotava julkisiksi. Vaadimme neuvoa-antavia äänestyksiä kaikissa suurissa linjakysymyksissä. Vaadimme avointa arvokeskustelua. Vaadimme kunnallisten palvelujen säilyttämistä ja niiden nykyisen tason kohottamista. Vaadimme peruspalveluihin kohdistuvien leikkausten perumista. Vaadimme lisäresursseja mm. sosiaali-, terveys-, ope-tus- ja kulttuuritoimelle ja joukkoliikenteelle. Vaadimme lisäresursseja vanhustenhuoltoon ja työttömyyden hoitoon.

Tule mukaan ehdokkaaksi

Asukkaiden Helsinki -listalle mahtuu vielä mukaan. Mikäli olet valmis sitoutumaan yhteisiin tavoitteisiin ja vaali-ohjelmaan ja olet käytettävissä kunnallisvaaleissa 2004, lähetä yhteystietosi osoitteella: heikki.takinen@luukku.com

KUNNALLISVAALIT

24.10.2004

Ennakoäänestys 13.-19.10.2004

Asukkaiden Helsinki.

Helsingiläisten hyvinvoinnin puolesta
Helsingillä on varaa huolehtia omistaan

Asukkaiden Helsinki -listan ehdokkaat asuvat ja vaikuttavat eri puolilla pääkaupunkia ja edustavat kukin oman alueensa aktiivitoimijoita. Tämän listan edustavat kukin itseänsä, eivät puoluetta. Yhteistä meille kaikille listan ehdokkaalle on vaatimus siitä, että Helsingin on huolehdittava asukkaistaan; lapsista,

koituvat asukkaiden hyvinvoinniksi myös kunnallisten peruspalvelujen osalta.

Asukkaiden hyvinvoinnista voidaan taloudellisesti huolehtia tulouttamalla kaupungin omien liikelaitosten voittoja, karsimalla ja siirtämällä investointeja, purkamalla rahastoja, pienentämällä kassavarantoja, lisäämällä lai-

Syksyn kunnallisvaaleihin valmistautuminen

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja muiden Kansan äänen julkaisijajärjestöjen piirissä olemme jo pitkään käyneet keskustelua syksyn kunnallisvaaleihin osallistumisesta. Näkemysksemme mukaan etenkin kunnallisvaalien tulee palvelua joukkoliikenteen kehittämistä nykyistä kovaa yhteiskuntapolitiikkaa vastaan. Kuntien talous on joutunut kärsijän asemaan nykyisten hallitusten leikkauspolitiikan johdosta. Samasta syystä kuntien palveluja on supistettu ja yksityistetty. Tämä rasittaa kuntalaisten elämää eikä tällä hetkellä ole olemassa yhtä valtakunnallista poliittista voimaa, joka kykenisi vastustamaan tätä politiikkaa, vaan siihen kykenevä voima on luotava.

Siksi teimme jo alkuvuodesta päätöksen, että **Kansan äänen taustavoimat etsivät kunta-kohtaisesti t. paikallisesti parhaimman ratkaisun tavasta osallistua kunnallisvaaleihin.** Tämä päätös oli perusteltu myös siksi, että tällä hetkellä meillä ei ole omaa rekisteröityä puoluetta, jonka kautta osallistua vaaleihin. Kehotammekin tukijotamme käymään jokaisessa kunnassa neuvottelua sellaisen ryhmittymän luomiseksi, joka parhaiten palvelee kuntalaisten etuja ja mahdollisuuksia kehittää vastarintaa nykyiselle politiikalle. Vaaleihin osallistumisesta voidaan käydä keskustelua esim. SKP:n, KTP:n,

Vaihtoehtoväen, Vasemmistoliiton tai Muutosvoimat Suomen puitteissa. Esimerkiksi Helsingissä ja Vantaalla kehitetään laajaa asukasvoimaa perustuvaa vaali-ohjelmaa, joka toimii Vaihtoehtoväki ry:n mandaatilla. Loimaalla ja Porvoossa toimimien SKP:n listojen kautta ja Haapajärvellä olemme mukana Vasemmistoliiton listoilla. Pääsääntönä pidämme sitä, että esiinnyimme yhteisesti asettamiemme kuntalaisten asiaa puolustavien tavoitteiden puolesta, mikä luo pohjaa laajemman yhteistyöliikkeen kehittämiseksi.

Keskeisenä valtakunnallisena vaalityömmä välineenä tulee olemaan Kansan ääni, jossa julkaisemme kaikkien yhteisiä tavoitteitamme ajavien ehdokkaiden esittelyt. Kehotamme Kansan äänen taustavoimia olemaan aloitteellisia omissa kunnissaan kunnallisvaalitöiden aikaansaamiseksi. Yhteyshenkilöinä eri kunnissa toimivat tässä vaiheessa mm seuraavat toverit: Pekka Tiainen (Helsinki) 09- 7274670, 040- 7182887; Reijo Katajaranta (Helsinki), 040- 5643205; Esko Koivisto (Vantaa), 050- 4025033; Timo Nieminen (Karkkila) 050- 3590109; Antti Siika-aho (Haapajärvi) 040- 8335360; Juhani Tanski (Kuopio), 040- 7641163 ja Kalevi Wahrman (Porvoo), 019- 573310, 040- 5523099.

Rikas Helsinki kurittaa köyhiään

Kaupungin poliittinen johtoliitti on virkamiesjohdon tuella leikkamassa edelleen asukkaiden palveluja jatkuvaa rahapulaan vedoten. Pahimmin nämä säästöjen nimellä kulkevat kuntalaisille välttämättömät ja lakisääteiset palvelut uhkaavat jo ongelmakierteessä olevien palveluja – uhreiksi joutuvat vaikeavammaiset, ikäihmiset, pitkäaikaistyöttömät sekä mielenterveys- ja päihdeongelmaiset.

Asukasverkosto osoitti rahoituslähteen

Asukasverkoston utteran selvitystyön tuloksena on kyetty osoittamaan virheelliseksi ylipormestari Siitosen ja rahoitusjohtaja Korhosen levittämä käsitys, että kilpailulainsäädäntö tai –viranomaiset kieltäisivät käyttämästä kaupungin omien liikelaitosten voittovaroja suoraan palvelujen rahoittamiseksi. Itse asiassa kaupunginvaltuusto jo kesäkuussa energialaitoksen viime vuoden voitoista 110 miljoonan euron siirtämisen kaupungin toimintapääomaan eli juuri laki-

Artikkelin kirjoittaja Olli Salin (kuvasa) on istunut Helsingin valtuustossa ja on työnsä puolesta läheisesti tekemisissä Helsingin sosiaalitoimen asioiden kanssa. Hänen yhteiskunnallinen aktiivisuutensa mm. rauhan kysymyksissä on kestänyt vuosikymmeniä.

säästeisten palvelujen turvaamiseen tänä vuonna ja tulevina vuosina.

Arvovalinnat kunnan perustehtävän suhteen – peruspalvelut ensin

Erityisen suuret paineet asukkaiden palvelujen parantamiseen edes tyydyttävälle tasolle ovat sosiaali- ja terveyssektoreilla ja opetus/kulttuuritoimissa. Kysymys on nyt kunnallisvaalien alla poliittisista arvovalinnoista ja kaupungin perustehtävien hoitamisesta. Pro-kuntapalvelut liike esitti jo viime syksynä konkreettiset aukkopaidat mm. vaike-

vammaisten kuljetuspalveluissa, vanhusten koti- ja laitoshoidossa sekä palvelukeskuksissa, terveysasemien ja hammashoitoloiden jonoissa ja koulujen erityisopetuksessa ynnä liikenne- ja kirjastopalveluissa.

Kuluneen vuoden aikana ovat monet kaupunginosat jääneet ilman terveyspalveluja ja osa terveysasemista on edelleen lakkautusuhan alaisena, puhumattakaan päiväkotien lopettamisesta ja homekoulujen korjaamistarpeista.

Lisäbudjetti tarpeen heti – yksityistäminen torjuttava

Juuri elokuussa ovat sekä terveyslautakunta että sosiaalilautakunta joutuneet toteamaan, että kummankin talousarvio ylittyy noin 30-40 miljoonaa euroa vielä tänä vuonna – koska kaupunginhallitus ei vielä ole laatinut valtuustolle realistista lisätalousarviota, vaikka lainsäädäntökin sitä edellyttäisi. Asukasverkoston huolestuminen kaupungin omien lakisääteisten palvelujen yksityistämisestä perustuu vahvasti sekä taloushallinnon keskittämiseen

että mm. terveyslautakunnan päätökseen hyväksyä keikkalääkärien käyttö vuoden 2006 loppuun asti.

Vaihtoehtobudjetti 2005 – hoitotakuu ja palvelut kuntoon

Vuoden 2005 keväällä käynnistetty terveyspalvelujen hoitotakuu edellyttää leikkauksien purkamiseksi ja palvelujen saamiseksi vähintään 27-35 miljoonaa euroa aivan uutta rahaa ensi vuoden budjettiin ja sosiaalipalvelujen lisästarve on jopa suurempi mm. pitkäaikaistyöttömyyden ja moniongelmaisten määrän kasvun johdosta.

Näiden tavoitteiden konkreettiseksi on pikaisesti syytä laatia toimintaohjelma aivan kaupunginosittain näiden peruspalvelujen turvaamiseksi ja niiden pohjalta myös on koottava vaihtoehtobudjetti, joka kykenee vastaamaan polttaviin palvelutarpeisiin. Alueellisten kamppailujen kautta kyetään yhdistämään asukkaiden tarpeet ja tahto poliittiseksi paineeksi, jonka pitää näkyä tulevissa vaaleissa uuden vaihtoehdon murtautumisenä päätöksenteon forumeille.

Olli Salin,
sosiaalipäivystyksen
toimistopäällikkö,
varavaltuutettu

Porvoon vaalikuviot

Edellisten kunnallisvaalien jälkeen tapahtuneet muutokset järjestökentässä ovat muuttaneet monia kysymyksiä. Demokratian yhteistyön rakentamista koskevien erimielisyyksien johdosta joutuivat monet aktiivit vetäytymään syrjään KTP:n toiminnasta.

Järjestökenttään syntyi uusi mielipidelehti Kansanääni, jonka piirissä toimivat ne voimat, jotka haluavat kehittää laajaa vastavoimaa nykyiselle kovalle yhteiskuntapolitiikalle. Tämä on muuttanut mm. vaalikuvia siinä mielessä, että Kansan äänen tukivoimat ovat joutuneet hakemaan poliittisesta kentästä yhteistyökumppania, koska vain poliittiset puolueet voivat asettaa suoraan omia ehdokkaita. Toisaalta tämä on osoittautunut oikein hyväksi tieksi käydä keskustelua yhteistyörintaman rakentamisen kysymyksistä. Kansan äänen toimitus kävi Porvoossa haastattelemassa Kalevi Wahrmanin kunnallisvaaleihin valmistautumisen merkeissä.

KÄ: Sinut Kalevi Wahrman tunnetaan pitkältä ajalta Porvoon kunnallispolitiikassa vaikuttajana. Olet aina vaaleissa edusta-

Kalevi ja Matti Wahrman tulevat olemaan ehdokkaina Porvoossa. Matti Wahrman on Porvoon nuorimman ehdokkaina täytettyään elokuussa 18 vuotta.

nut KTP:ta. Miten nyt KTP:n hajoaminen vaikuttaa osallistumiseesi kunnallisvaaleihin?

KW: "Asiaa pitkään pohdituamme olemme päättäneet esiintymään SKP:n listoilla, koska KTP on kieltäytynyt hyväksymästä meitä ehdokkaakseen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että SKP luovuttaa nimensä ja organisaationsa käyttöön niille ehdokkaille, jotka haluavat rakentaa yhteistyötä asukkaiden puolesta. Mielestämme kommunistien yhtei-

nen esiintyminen vaikkapa KTP:n ehdokaslistalla olisi kyllä paremmin ajanut kuntalaisten etuja. Syynä KTP:n tällaiseen käytökseen lienevät toisenlaiset, jyrkän vasemmistolaiset, näkemykset kommunistien liittolaispolitiikasta. Me katsomme, että tänään tulee pyrkiä luomaan laajempia liittoutumia nykyisen kuntalaisia rasittavan kovan politiikan muuttamiseksi. Tämä lisää parhaiten mahdollisuuksia Suomen irrottamiseksi EU:sta."

KÄ: Teillä oli jokunen vuosittain täällä Porvoossa ns. "Siltaliike". Vieläkö tämä asia on ajankohtainen?"

KW: "Mielestäni monumenttirakentaminen, kuten ylmitoitettu siltat, kaavoitetut suuret kauppakeskukset ja utopistiset hienostomarkkina-alueet, on laitettava toissijaiseksi ja keskityttävä perusasioihin, kuten kadut, koulut, päiväkodit ja kunnallistekniikka. Asuntojen ja omakotitonttien uustuotanto sekä vanhojen alueiden saneeraus tulee toteuttaa suunnitelmallisesti niin, että sillä tuetaan ja hyödynnetään olemassa olevia palveluja kuten kouluja, päiväkotia lähikauppoja sekä olemassa olevaa kunnallistekniikkaa. Porvoon kaavoituksessa tulisi vihdoin ottaa huomioon joukkoliikenteen reitit toteuttaminen."

KÄ: Onko jokin asia, jota sinä pidät erityisen tärkeänä?

KW: "Laittomuudet sosiaalivaikuttusjärjestelmän soveltamisessa käytäntöön on lopetettava. Esimerkiksi vammaispuolustajan mukaisia palveluja ja avustuksia hakevien kohdalla ei tule hakea esteitä, kuten Porvoossa nykyisin toimitaan, vaan tulee toimia kuten

laki edellyttää perusteltujen lakisääteisten palvelujen saamiseksi. Porvoon kohdalla tämä tarkoittaa sitä, että jos joku hakee esim. vammaispuolustajan mukaisia avustuksia, niin kaupunki hakee syytä, että niitä ei tarvitsisi myöntää. Laki puolestaan lähtee siitä, että haetaan perusteita, että niitä voitaisiin myöntää."

KÄ: Mikä on mielestäsi Porvoon kunnallispolitiikan keskeisin ongelma tänään?"

KW: "Samalla kun valtiovalta on lisännyt kunnille velvollisuuksia, ei se ole kuitenkaan järjestänyt niiden rahoitusta, vaan on päinvastoin pienentänyt kuntien lakisääteisiä osuuksia. Porvoon olisi liitettävä niiden kuntien rintamaan, jotka aktiivisesti ovat vaatimassa suurempaa osuutta kansantalosta asukkaiden palvelujen toteuttamiseksi. Se, että Porvoon suurimpien ryhmien SDP:n ja RKP:n kansanedustajat istuvat Porvoon valtuuston puheenjohtajina ja samat puolueet ovat maan hallituksessa ei saa johtaa siihen, että alistetaan maan hallituksen, kuntien toimintaedellytyksiä huonontavaan politiikkaan.

Juche-aatteen yhdistys vieraili Tukholmassa

Antti Siika-aho tervehti suurlähettiläs Jon In Chania ja esitti surunvalittelumme Korean kansan suuren johtajan Kim Il Sungin poismenon kymmenennen vuosipäivän johdosta. Siika-aho lahjoitti suurlähettiläälle suomalaista saunakulttuuria käsittelevän kirjan.

Suomen Juche-aatteen opinto-yhdistyksen ja Kommunistien liiton nelihenkinen valtuuskunta toteutti 2.heinäkuuta matkan KDKT:n Tukholman suurlähetystöön Korean kansan johtajan Presidentti Kim Il Sungin poismenon kymmenennen vuosipäivän johdosta. Valtuuskunnan jäsenet Antti Siika-aho, Reijo Katajaranta, Esko Auervuolle ja Pentti Suksi otettiin lähetyksessä vastaan lämpimässä ilmapöydässä.

Keskusteluissa käsiteltiin Korean niemimaan tilannetta ja presidentti Kim Il Sungin elämäntäytystä pitkään suurlähettiläs Jon In Chanin kanssa. Puhelissaan Suomen valtuuskunnan jäsenet ja suurlähettiläs muistivat presidentti Kim Il Sungia ja hänen pyyteetöntä työtään Korean kansan ja muiden edistyksellisten kansojen hyväksi. Erityisesti presidentin työ Marxismi-Leni-

nismien kehittämiseksi sai kiitosta puhujilta.

Suomalaiset pitivät myös hetken hiljaisuuden Presidentti Kim Il Sungin muistoksi ja laskivat kukkapaketin Suuren johtajien muotokuvien alle. Vierailun lopuksi lähetystön henkilökunnan lapset esittivät vieraille korkeatasoisen musiikkiesityksen.

Suurlähettiläs Jon In Chan kuvaili Korean tilannetta seuraavasti: "Kiitän Suomen Juche-aatteen yhdistystä vierailustanne. Tämä päivä ei ole merkittävä ainoastaan korealaisille vaan myös kaikille Korean ystäville. Presidentti Kim Il Sung ei mielitäme katoa. Hän on yksi historian suurimmista miehistä, jonka ajattelu ja toiminta perustui kahdelle kestäväälle pilarille, jotka olivat Juche-aate ja Korean kansan yhdistäminen saman yhteisen aatteen yhteyteen. Kai-

nessa mitä massamme on tehty, näkyy Kim Il Sungin käden jälki. Kaikki on myös toteutettu hänen nimissään. Emme tule koskaan unohtamaan Kim Il Sungin työtä. Nyt tätä työtä jatkaa toinen johtajamme toveri Kim Jong Il, joka on osoittanut kykynsä ja johtajuutensa ja kehittää nyt maatamme edelleen.

Tämän hetkessä tilanteessa keskeisintä on Koreaa koskeva ydinvoimakriisi. Ydinvoimasta olemme käyneet kuuden maan neuvottelua. (KDKT, Etelä-Korea, Japani, Kiina, Venäjä ja Kanada). Nämä neuvottelut ovat nyt päätepisteessä. Tämä ydinvoimakriisi on yksinomaan USA:n aiheuttama. Nyt korealaisen elämä on vakavasti USA:n uhkaama.

USA:n ja Korean sodasta on jo yli 50 vuotta. Korealaiset eivät halua, että sota uusiutuisi. Haluamme kiistään rauhanomaista ratkaisua. USA haluaa esittää maansa ja kansansa supermiehenä. Me taas ajattelemme, että Korea on pieni maa ja korealaiset pieniä ihmisiä. Mutta kun supermies haluaa murskata pienen miehen, silloin on aika toimia.

Sama tilanne on USA:n ja Korean kesken. Presidentti Bush sanoi vuonna 2002, että Korea on roistovaltio, mikä täytyy kukistaa. Se oli selkeä viesti, ettei USA halua rauhanomaista ratkaisua. Miksi USA lopetti avustuksensa Korealle vaikka siitä oli sovittu 90-luvulla? Sitten USA vielä aloitti sotansa Irakia vastaan. Me ymmärsimme silloin, että

Korea olisi seuraava uhri. Nyt me olemme valmiita, vaikka meillä ei vielä olekaan tarpeeksi tehtaita ja rahaa. Rauhan säilyttäminen on toinen vaihtoehto, mutta jälleen tilanne kiristyy.

USA yrittää kaikin keinoin vastustaa rauhanomaista kehitystä. Kuuden maan neuvotteluita on nyt pidetty kolme kertaa Pekingissä. Näissä neuvotteluissa USA on vaatinut Koreaa antautumaan ja antamaan periksi USA:n tavoitteille. Miten voi olla mahdollista, että toinen maa vaatii toista antautumaan antamatta itse periksi missään asiassa. Meidän mieltämme on, ettei USA:han voi luottaa. Jossakin vaiheessa meidän on pudotettava korttimme pöydälle. Nyt viimeisimmässä neuvottelussa USA:n neuvottelijat jo ensimmäistä kertaa sanoivat, että he voisivat harkita joitakin Korean ehdotuksia. Kaik-

ki muut maat ovat jo hyväksyneet meidän ehdotuksemme, mutta ei USA. Meidän ehdotuksemme on, että jos Korea jäädyttää ydinohjelmansa, silloin USA:n on annettava vastaavasti Korealle apuaan ydinvoiman hyödyntämisessä.

Tilanne on melkein sama kuin se oli vuonna 1994. Silloin Korea lupautui keskeyttämään ydinvoimailansa rakentamisen, jos USA toimittaa Korealle 2 Gigawatin ydinreaktorin. Lupauksistaan huolimatta USA ei tehnyt mitään.

Meidän täytyy saada yksityisessä rauhanomainen ratkaisu. Ja se saadaan, koska meidän ratkaisumme on oikea. Länsimainen media vääristelee Korean asioita koko ajan ja tuon vääristellyn informaation lähteet löytyvät USA:sta.

Vielä kerran: Olemme erittäin iloisia vierailustanne."

Suomen Juche-yhdistyksen ja Kommunistien Liiton valtuuskunta Korean demokraattisen Kansantasavallan suurlähetystössä Tukholmassa. Vasemmalta Pentti Suksi, Antti Siika-aho, Reijo Katajaranta ja Esko Auervuolle.

Tatu Aatun jäljillä

?Tutkimuksemme ovat selvästi osoittaneet, että tummaihoiset ihmiset ovat valkoisia selvästi vähä-älyisempiä?. Kutakuinkin kärjistäen näin sanoi pääministeri Matti Vanhasen isä, professori Tatu Vanhanen jokin aika sitten Hesarin kuukausiliitteessä. Hän kertoi toimittajalle kaksi vuotta sitten valmistuneesta selvityksestään, jossa tutkittiin ihmisen älykkyyssosamääräarvoja eri maanosissa. Hän oli tehnyt pitkää työpäivää ja päättynyt tuloksiin, jotka jokainen olisi voinut lukea Hitlerin ?Mein Kampfista? ja natsien vanhoista rotuoppikirjastoista.

Itse asiassa, Vanhasen testit ovat vain hiemmolla kapulakielellä koottu kokelo maan rasistien mielipiteistä. Erityisen ongelmaksi isäkin horinat tulivat poika-Vanhaselle. Meni vajaa viikko, ennen kuin pääministeri suostui tunnustamaan olevansa eri mieltä isänsä kanssa. Varmasti kaikkia miellettyä se, miksi tarvittiin useita päiviä, ennen kuin pääministeri kantansa ilmaisi. Syy on varmasti selvä. Vaikka poika ei välttämättä allekirjoitakaan isänsä näkemyksiä valkoisten ja mustien eroista, on hän kuitenkin hallituspolitiikassaan omak-

sunut isänsä periaatteet ja soveltanut niitä tavalliseen rahvaaseen.

Hyvä esimerkki tästä on päätös olla järjestämättä kansanäänestystä tulevasta EU:n liittovalltiosta. Pääministerihän ilmaisi kautta rantain, että kansa on sen verran tyhmää, ettei se kykene näin tärkeästä asiasta päättämään vaan asia täytyy jättää eliitin käsiin.

Vanhanen siis asettaa kahteen kastiin herrat ja renkit. Muutenkin tämä malli näkyy nykyisessä EU-Suomessa hyvin selkeästi: Ihmiset asetetaan työmarkkinoilla eri lähtöviivoille. Samoin asioista poliitikassa ja taloudessa päätetään hyvin suppeassa piirissä, sillä tavallisen kansan älykkyyshän ei tarkeissa asioissa selvästikään riitä...Kapitalismissahan tämänkaltaisen ajattelu on hyvin keskeistä ja Suomen hallitus noudattaa tätä uskolliisesti.

Palataan takaisin isä-Vanhaseseen. Sen lisäksi, että hän leimasi tummaihoiset vähä-älyisiksi, hän myös syytti kehitysmaiden alkehittyyneisyyttä tällä seikalla. Vanhasen mukaan on tummien itsensä älyllisen lahjattomuuden vika, ettei Afrikan maissa ihmisillä ole sosiaaliturvaa, koululaitosta, puhdausta vettä, ruokaa ja muita elämän perusedellytyksiä. Kaikki

tämä puutteellisuus on vain mustien laiskuuden ja tyhmyyden syytä, viestittä Vanhanen. Hänen mielestään geeniperimällä ja tummien biologialla on selvä yhteys tähän kaikkeen ja siksi päteä ei tulisi päästää esim. kansainvälisiin tehtäviin, sillä hehän saattaisivat tartuttaa kehittymättömyyden myös muihin! Näillä teorioillaan

Vanhanen yrittää vähätellä valkoisten siirtomaaimperialistien ja nykyisen globalisaation vaikutuksia kehitysmaiden kansoihin. Jokainen, joka vähänkin on lukeut historiaa, tietää että Vanhanen puhuu pehmeitä. Afrikan maat eivät takuulla olisi kehittyneitä, jolleivat Eurooppalaiset siirtomaariistajat olisi vieneet Afrikasta suunnattomia määriä luonnonvaroja ja raaka-aineita, riistäneet ja orjuuttaneet afrikkalaisia ja jättäneet jäljelle hävitystä ja tuhoa sekä tyhjiksi imettyjä alueita. Afrikkalaisilla ei ole ollut koskaan mahdollisuutta luoda valtiojärjestelmään pohjautuen omiin kulttuurillisiin ja maantieteellisiin ominaispiirteisiin, sillä Eurooppalaisilta he oppivat raukkouden, yltiöindividualismin ja korruption periaatteet.

Useissa valtioissa ei mikään ole voinut jatkuvan sotimisen vuoksi kehittyä, sillä siirtomaaristot jakoivat Afrikan maiden nykyiset rajat viivoittamalla, saattoivat näin

eri kansallisuuksiksi sekaisin taistelevien rajojen sisäpuolelle ja tamojelemaan toisiaan vastaan. 1960-luvulla tapahtuneiden vapautusten jälkeen syntyi eri maissa lukuisia sotilasvallankaappauksia, joissa eri klaanien johtajat kilpailivat vallasta. Luonnon raaka-aineita ei olla voitu käyttää kansojen elintason kohottamiseen, sillä aheet johtajat ovat käyneet ahkerasti kauppaa suurten monikansallisten firmojen kanssa ja pistäneet tuotot taskuihinsa. Tästä muistutuksena vaikkapa aikokanaan Mobutun Zaire, missä kansa eli kurjuudessa samaan aikaan kun eliitti retosteli USA:n eliitin kanssa Ranskan Rivieran kullanhoidoissa huvipalatsissa. Kun ennen vanhaan valkoiset ryöstivät ilman maksua afrikkalaisilta raaka-aineita, toteutuvat sitä suuryritykset tänään hieman eri tavalla. Ei ihmeikään, etteivät Afrikan maat ole voineet kehittää maataan ja elinolosuhteitaan. Angolassa on timantteja, Nigeriassa öljyä, Sierra Leonessa kahvia jne.jne.mutta silti nämä maat ovat maailman köyhimpiä.

Afrikan mailla on myös jumalattomasti kansainvälisiä velkoja, joita aheet länsimaat eivät ole suostuneet antamaan kos-

kaan anteeksi. Tyhjiä lupauksia papereilla kyllä riittää aivan tarpeeksi. Jos ryhtyisimme tosissaan ruotimaan taustoja siihen, miksi Afrikka maanosana on niin köyhä, niin siitä saisi aikaan jo ison kirjasarjan. Ja siinä kirjasarjassa ei valkoisten ?viisaiden? siirtomaaristojen osuus takuulla jäisi vähäiseksi.

Tatu Vanhasen teorit ovat mannaa lukemista monikansallisuusliite yhtiöille sekä erälle Suomalaistulle yrityksille. Näiden teorioiden avulla he voivat hyvillä mielin mennä nukkuamaan ja ajatella, ?etteihän se ole meidän valkoisten firmojen vika, että ne mustat ovat niin purn tyhmiä ja kehityksestä 100 vuotta jäljessä.?

Tatu Vanhasen teorit palvelevat pelkästään kapitalistien ja Suomen nykyisen EU-poliittikan tarpeita. On ihmeellistä, mutta odottamatonta, että tämänkaltaisia teorioita vielä 21. vuosisadalla esitetään. Mutta jos Tatu Vanhasen teoria tyhmyyden siirtymisestä geenien kautta isältä pojalle pitäisi paikkansa, niin sehän tarkoittaisi sitä, että maamme viittä miljoonaa asukasta joutaa tänään mies, jolla on apinan aivot...

Antti Siika-aho
Haapajärvi

Palestiinan historiaa

Palestiina peittää maa-alueen, jota nyt kutsutaan Israeliksi, ja sen miehittämät alueet. Rajanaapurit ovat pohjoisessa Libanon, idässä Syyria ja Jordania, etelässä Saudi-Arabia ja Egypti sekä lännessä Välimeri. Arabit perustivat Jerikon 10 000 vuotta sitten eli 8000 vuotta ennen ajanlaskumme alkua (eaa). Palestiinalaiset ovat kansa, jonka juuret ovat satojen vuosien ajan olleet Palestiinassa.

Kanaanilaiset asuttivat 3000 eaa Palestiinan ja ympäröivät 2500 eaa Jerusalemaa, jonka kanaanilainen heimo jebusilaiset perusti. Profeetta Ibrahim eli Abraham muutti 2000 eaa Palestiinaan. Jerusalem mainitaan ensi kerran 1842 eaa egyptiläisessä tekstissä. Egyptin hallitsijat hyksöt pitivät 1700-1500 eaa vallassaan Jerusalemaa.

Jerusalem mainitaan ensi kerran kaupunkivaltiona 1350 eaa egyptiläisessä Tel Amarna-kirjeessä. Profeetta Mussa eli Mooses johti 1250 eaa kansansa Egyptistä. Kreikkalainen filistealaisten heimo miehitti 1200 eaa Kanaan maan ja luultavasti Jerusaleman, jota he hallitsivat vain 40 vuotta.

Historia osoittaa, että Palestiina on aikojen kuluessa ollut useiden kansojen asuinpaikkana eivätkä juutalaiset voi sitä yksinään omia. Vallanpitäjät ja uskonnot ovat vaihtuneet useaan kertaan. Kuva Jerusalemin itkumuurista.

Jebusilaiset hallitsivat 1200-1020 eaa Jerusalemaa.

Profeetta Daud eli David voitti taistelussa filistealaiset ja perusti vanhan Israelin. Profeetta Sulayman eli Salomon seurasi 965 eaa Daudia Israelin kuninkaana. Sulaymanin kuoleman jälkeen 922 eaa Israelin kuningaskunta jakautui Juudeaksi Jerusalem pääkaupunkinaan ja Israeliksi, jonka babylonialaiset tuhosivat.

Egyptiläiset miehittivät 926 eaa Jerusalemin, mutta antoivat Davi-

din huoneen kukoistaa, ja sitten assyrialaiset 701 eaa, jotka tekivät Juudeasta alistetun verovelvollisen maan. Babylonian kuningas Nebukadnessar hävitti 587 eaa Jerusalemin Sulaymanin temppelileineen. Kaikki juutalaiset joko tapettiin, ajettiin maanpakoon tai otettiin vangiksi. Israelin loppu tuli runsaan 400 vuoden jälkeen sen perustamisesta.

Persian kuningas Kyyros valloitti 538 eaa Jerusalemin babylonialaisilta ja salli juutalaisten

palata kansalaisinaan. He jälleen-rakensivat Sulaymanin temppelin. Aleksanteri Suuri valloitti 332 eaa Jerusalemin. Aleksanterin valtio hajosi 301 eaa, ja Ptolemaioisten Egypti hallitsi Palestiinaa.

Syyrialaiset seleukidit valloittivat 200 eaa Jerusalemin. Seleukidien kuningas Antokius kielsi 169 eaa juutalaisuuden harjoittamisen. Juutalaiset makkabealaiset kapinoivat 167 eaa. Syyrialaiset valtasivat 134 eaa Jerusalemin, ja Rooman armeijan päällikkö Pompeius valtasi 63 eaa sen.

Roomalainen kenraali Titus hävitti 70 jaa Sulaymanin temppelin ja karkotti juutalaiset maasta. Keisari Hadrianus valloitti 135 Jerusalemin ja nimesi sen: Aelia Capitolina. Hän karkotti jäljelle jääneet juutalaiset. Kristinuskosta tuli 300-luvulla Rooman valtionuskonto, ja Jerusalemissa alkoi kristitty kausi.

Persialaiset valloittivat 614 Jerusalemin, ja roomalaiset 628. Kalifi Umar vapautti 638 Jerusalemin. Ristiretkeläiset valloittivat 1099 Jerusalemin, ja Sal'audeen, Salah al-Din eli Saladdin valtasi

1187 sen takaisin. Jerusalem luovutettiin 1229 sopimuksella 10 vuodeksi ristiretkeläisille, joten muslimit saivat 1239 jälleen vallan.

Mongolit tunkeutuivat 1243 Jerusalemiin. Ottomaanimuslimit hallitsivat 1517 alkaen Jerusalemaa, mutta antautuivat 1917 englantilaisille, jotka tekivät Jerusalemin ja Palestiinasta mandaattialueensa. Suurhävitys Al Nakba tapahtui 1948, kun englantilaiset tyhjänsivät ja juutalaiset hävittivät Palestiinan kyllä ja Israelin valtio perustettiin. Israel valvoi Länsi-Jerusalemaa ja Jordania Itä-Jerusalemaa, kunnes Israel 1967 miehitti Itä-Jerusalemin ja Länsirannan.

Vanha Israelin kuningaskunta kesti vain 98 vuotta hajoamiensa asti. Pohjoinen kuningaskunta kesti pari sataa vuotta ja eteläinen Juudea 335 vuotta. Suppean historiallisen tarkastelun perusteella voin todeta, että ainoastaan sionistit saattavat puhua Palestiinasta juutalaisille kuuluvana alueena eli juutalaisten luvattuna maana.

Hannu Kautto

Reagan ja Bush

Tässä eräs osuva kuvakooste George W. Bushista. Hän voisi olla seuraava hyvä tutkimuskohde Tatu Vanhaselle.

Artikkelin kirjoittaja on Vladimir de la Cruz, costaricalaisen puolueen Fuerza Democrática -Demokraattinen valta puhejohtaja. Kirjoitus on julkaistu lehdessä Al Día 29.6.2004.

Expresidentin Ronald Reaganin kuolema on auttanut presidentti George Bushia vahvistamaan ja näyttämään sotaista tunteita, olemaan äärimmäisen konservatiivinen poliitikko, fanaattinen moralisti, ja vertaamaan Reaganin kylmän sodan aikaa hänen ehkäisevään kuuman sodan aikaansa.

Reagan puolusti rasistista apartheidhallitusta ja sekaantui Angolan, Mosambikin ja Etelä-Afrikan taisteluihin. Hän sotkeutui myös Keski-Amerikkaan kaikilla terrorismi- ja poliittisilla poliittisotilaallisilla voimavaroilla ja menetelmillä, jotka käsittivät siviilisatamien miinoittamisen, johtajien myrkyttämisen, taloudelliset sabotaaosit, järjestelmällisen kiduttamisen, alueen pappien, nunnien ja piispojen

murhaamisen.

Siksi ja vietyään päätökseen "voiman lainvastaisen käytön" Yhdysvallat pitäisi tuomita kansainvälisissä oikeusistuimissa.

Yhdysvaltalaisen professorin Noam Chomsky mukaan Nicaraguan sodassa kuolleiden suhteellinen määrä vastaa 2,5 miljoonaa yhdysvaltalaista, joka ylittää kaikkien USAn puolesta kuolleiden määrän kaikissa sodissa ja aseellisissa taisteluissa USAn kansalais sodan jälkeen.

Bushin hallitus, kuten Reaganin, suuntautuu murentamaan ja hajottamaan USAn sosiaaliturvan vähäiset rippeet ja heikentämään yleisiä kouluja.

Reaganin hallituksen aikana USAn Hondurasin lähettiläs John Negroponte muutti tuon diplomaattisen istuimen CIA:n maailman suurimmaksi asemapaikaksi. Ja Costa Ricassa tapahtui jotain samanlaista John Hullin kanssa. Costa Rica on pyytänyt tähän saakka hänen poisvetämistään, mutta USAn hallitus on tähän

saakka kieltäytynyt.

Reaganin kaudelta on Iran-kontrien tapaus, jossa USA sotkeutui sotilasasiamehineen huumeiden kuljetukseen Keski-Amerikkaan rahoittaakseen sota-alueella. Sen lisäksi armeijoiden ja sotilaallisuhteiden joukkojen harjoittaminen lankeaa USAn tiliin.

Negroponte oli kansallisen turvallisuuden johdossa 1980-85 ja sitten Colin Powellin aikana ulkoministeriön neuvonantaja. Sanomalehti Wall Street Journal on äskettäin kutsunut Negropontea "nykyaikaiseksi Rooman provinssin kuvernööriksi" tehtävän vuoksi, jonka Bush on määrännyt hänelle Irakissa.

Mitä tulee Iran-kontrien suhteeseen, niin Elliot Abrams tuomittiin valehtelusta USAn kongressille, mutta nyt Bushin hallituksessa hän on Kansallisen turvallisuusneuvoston Keski-Idän osaston johtaja.

Reaganin taistelulla Keski-Amerikassa oli sama nimitys kuin Bushilla Irakissa: terrorismin vastainen sota.

Nicaragua ja Haiti ovat latinalaisamerikkalaiset maat, joihin USA on useimmin hyökännyt 1900-luvulla. Haitissa muutama viikko sitten USA pidatti presidentin ja vei hänet väkisin Afriikkaan, jossa hän oleselee. Haiti ja Nicaragua ovat maanosan köyhimmät maat.

Costa Rican expresidentti Oscar Arias (Nobelin rauhanpalkinto 1987, HaKa) on muistuttanut, että Reagan uskoi vain sotilaallisiin ratkaisuihin eikä rauhanomaisiin. Bush on samanlainen.

Käännös Hannu Kautto

.... jatkoa sivulta 6

Työttömyys meillä ja muualla

olleet pakotettuja veroalennuksiin. Sosiaalivaltion sijasta valtion menoja lisätään sortokoneiston kasvattamiseen.

Tämä muutos on ollut mahdollinen, koska kaikki parlamentaarisesti edustetut puolueet ja ryhmät ovat alistuneet uus konservatiiviselle strategialle. Kaikkiaan kehitys on johtamassa keskipitkällä aikavälillä edustuksellisen demokratian murentumiseen, jolla saattaa olla vaarallisia seurauksia.

Suomen hallitus haluaa myös kunnat työmarkkinatuen maksajiksi

Matti Vanhasen hallituksessa "opiskellaan" Saksan mallia valtiosihteeri Raimo Sailaksen ja työllisysohjelman vetäjä Harri Skogin johdolla. Skog on antanut viitteitä tästä jo mm. UP:n ja Helsingin Sanomien haastatteluissa.

Skogin mukaan hallitus haluaa selvittää valtion ja kuntien välisen jalan työmarkkinatuen maksamisessa. "Asia on kirjattu hallituksen työllisysohjelmaan".

Käytännössä hallitus haluaa kunnat mukaan työllistämistalkoiden maksamiseksi. Tavoite on sinänsä täysin järjetön: kunta ei pysty vaikuttamaan valtion – tai EU:n ja Euroopan keskuspankin – toteuttamaan talous- ja työllisyyspolitiikkaan eikä sitä kautta työllisyyteen.

Asia onkin ymmärrettävä saalistajien yhteiskunnan rakentamisen ideologiasta käsin. Valtion verotus on - onneksi - progressiivista; siksi valtio pyrkii siirtämään työmarkkinatuen kuntien vastuulle. Kustannusten siirto kunnille palvelisi myös harppausta Saksan mallin eli työttömyysturvan rapauttamisen suuntaan. Valtionosuksien leikkaukset ja kuntien talouden kiristäminen pakot-

taisi kunnat tarveharkintaisen työttömyysrahan maksamiseen, jolloin ihmiset tipuisivat entistä useammin kuntien toimeentulotuen asiakkaisiksi. Jo tällä hetkellä kuntien toimeentulotuen saajista puolet on työttömiä.

Raimo Sailaksen lisäksi Nokian pääjohtaja Jorma Ollila käy apinan raivolla hyvinvointipalveluja vastaan. Hän arvostelee kirpeästi "ansiosidonnaisia suojaverkkoja". Ollilan mukaan ansiosidonnainen turva syntyi 2-2,5 % työttömyysasteen Suomessa metallityöläisille, jotka olivat keskimäärin 2-3 kuukautta vailla työtä. "Nyt on tilanne aivan toinen, hän julistaa.

"Valtiosihteeri Raimo Sailas haluaisi rajoittaa oikeutta kunnalliseen päivähoitoon..." "Sailas laittaisi yliopisto-opinnoille aikarajan..." "Sailas syys akateemista nuorisoa elämään lainarahalla, vaikka köyhien perheiden lapsille opiskelu tekee tiukkaa jo nyt..." Tällaisia juttuja luemme päivittäin sanomalehdistä. Sailaksen Suomesta kertoo paljon se, että teollisuuden osan pojan, vuorineuvos Casimir Ehrnroothin silmissä Sailas on "valtakunnan viisain mies" (HS 15.2.99).

Pelottavinta Sailaksen kauniissa maailmassa on, ettei kukaan tosissaan kyseenalaista ylipapin näkemyksiä.

Liian usein tiedotusvälineissämme menee lävitse väite, että hyvinvointipalveluiden alasajo ja veronalennukset lisäävät taloudellista toimeiliisuutta ja parantavat työllisyyttä. Elämme yhden totouden maailmassa, jossa yhteisvastuun politiikalle ei muka enää ole sijaa.

Juhani Tanski
pulusihteeri
Vaihtoehdöväki rp

Länsiliittoutuneet ja toisen rintaman ongelma

Churchillin sotilaspoliittinen välistävevo

Molotovin toukokuun Washingtonin vierailun aikana (-42) länsiliittoutuneet allekirjoittivat tiedonannon, jossa he lupautuivat muodostamaan toisen rintaman Eurooppaan tuolle vuodelle (Operaatio Sledgehammer). Kuitenkin kesällä -42 Churchill sai tuijuttua Rooseveltin hyväksymään Ranskaan suunnitellun maihinnousun korvaamisen Pohjois-Afrikan maihinnousulla (Operaatio Torch). Se tehtiinkin. Ensin Britannia vahvisti Egyptissä olevia joukkojaan ja nimitti näiden ylipäälliköksi kenraali Montgomeryn. Marraskuun 7.-8.-42 britit ja USA laskivat maihin suuria joukkoja Algeriaan ja Marokkoon. Vaikka saksalais-italialaiset voimat olivatkin vetäytyneet nopeasti El-Alameinista Tunisiaan ja Yhdysvaltain armeija oli edennyt lännestä päin kohti Tunisian rajaa, kesti toukokuuhun -43 asti ennen kuin saksalais-italialaiset joukot antautuivat Tunisiassa. Sisilian (heinäkuussa) ja Italian (syyskuussa) maihinnousujen jälkeen saksalaiset onnistuivat hidastamaan tehokkaasti länsiliittoutuneiden etenemistä Italiassa.

Teheranin kokous: Operaatio Overlord versus Balkan-seikkailu

Teheranin kokouksessa (marraskuun 28.- joulukuun 1. 1943) Stalin vaati voimakkaasti länsiliittoutuneiden maihinnousua Ranskaan. Churchill sen sijaan tarjosi erityisen innokkaasti Balkan-seikkailu ehdotusta. Eikä ihme, sillä Neuvostovaimien mätkeissä saksalais- ja sen liittolaisvoimia Kurskissa sekä Donin ja Dnjeprin välillä, alkoivat sekä Itä-Euroopan saksalaisliittolais- että Lontoon Itä-Euroopan pakolaishallitukset (erityisesti Puolan) nytkähdellä hermostuneesti. Niinpä brittien Balkan-seikkailun laajempaan tarkoituksen olikin asetua vetäytyvän Saksan asevoimien ja neuvostoarmeijan väliin ja siten suojella Itä-Euroopan taantumuksellisia hallituksia näiden maiden edistyksellisten valtaannousulta, joka puolestaan onnistuisi neuvostoarmeijan työntäessä saksalaiset Itä-Euroopasta.

Teheranin kokoukseen tullessa oli Yhdysvaltain edustajille käynyt selväksi se, että he olivat tulhanneet yhden vuoden ja hukanneet kaksi maihinnousua Ranskaan seurattessaan brittien poliittisia tarkoitusperiä. Ja kun maihinnousukalustokin oli vielä tuolloin määrällisesti rajallinen (Yhdysvaltain laivasto oli joutunut katkerana luopumaan osasta telakkojen valmistuskapasiteettia vuoden -42 lopulta -43 alkuun maihinnousulaivaston rakentamiseksi vuoden -43 maihinnousua varten), oli täysin mahdollista että suostuminen vielä Balkan-seikkailuunkin peruisi seuraavaksi vuodeksi suunnitellun maihinnousun Ranskaan (Operaatio Overlord). Niinpä jenkkeillä ei juurikaan esiintynyt enää innostusta venyttää sotaa turhaan brittien takia.

Länsiliittoutuneiden sotilaiden vaikutus Saksan armeijain

Saksalaisten tappiot Pohjois-Afrikassa ja Italiassa marraskuun -44 loppuun mennessä olivat 247.887 miestä kaatuneina ja kadonneina 45 kuukauden aikana. Pohjois-Afrikan rintama satoi 3-4 saksalaisdivisioonaa (joista kaksi panssaridivisioonaa). Vasta vuoden -42 lopulla ruvettiin Afrikan rintamalle lähettämään lisää

Viime kesäkuun alussa Ranska, Britannia ja USA juhlivat näyttävästi 60 vuotta sitten tapahtunutta Normandian maihinnousua. Olipa juhliin päästetty myös entisen vihollisimaan Saksan liittokansleri Schröder. Komeilla juhlamenoilla haluttiin viestittää maailmalle, että Normandian maihinnousu olisi ollut toisen maailmansodan ratkaiseva ja käänne tekevä tapahtuma. Tämä on kuitenkin tyypillistä historian vääristelyä. Toinen maailmansota oli jo ratkennut Neuvostoliiton toimesta. Saksa oli itärintamalla jo kokenut ratkaisevat tappiot. Länsiliittoutuneet tekivät maihinnousunsa vasta sen jälkeen, kun ne olivat tajunneet, että Neuvostoliitto voittaa sodan ilman heidän apuaankin. Neuvostoliitto oli esittänyt toisen rintaman avaamista Eurooppaan jo vuonna 1942 ja vaati sen jälkeen toistuvasti maihinnousua Ranskaan, mutta länsiliittoutuneet vetkuttelivat maihinnousua aina kesäkuulle 1944.

Tässä kirjoituksessaan Ville Rahikainen selvittää länsiliittoutuneiden toisen rintaman ongelmaa.

Stalin, Roosevelt ja Churchill yhteispotretissa Teheranin konferenssissa marras-joulukuun vaihteessa 1943. Tässä tapaamisessa Stalin vaati länsiliittoutuneilta vihdoin maihinnousua Ranskaan, mutta Churchill vastusti ehdotusta esittäen maihinnousun sijasta operaatioita Balkanilla. Tilanne laukesi maihinnousun hyväksi vasta kun Stalin uhkasi lähteä pois tapaamisesta. Teheranissa Stalinille annettiin myös valtuudet sopia Suomen kanssa rauhanehdotista.

saksalaisdivisioonaa. Italian rintama satoi pyöreät 30 saksalaisdivisioonaa.

Ilmapommitukset

Britit
Brittien Bomber Command omasi sodan syttyessä kaksi ongelmaa. Ensinnäkin se oli varustettu kevyillä ja keskiraskeilla pommikoneilla, jolloin se ei kyennyt aiheuttamaan pysyvää tuhoa Saksan sotailaitoksille ja sen sotateollisuudelle.

Toiseksi Bomber Commandin lentokalusto ei kyennyt puolustamaan itseään Saksan ilmatilassa, jolloin sen oli siirryttävä yöpommittuksiin vain muutama satakuukauden jälkeen. Yöpommitusten heikkous oli osumatarkeudessa, jonka D. M. Buttin raportti elokuussa -41 osoitti (alle kolmasosa iskusta lähestyi tähtäyspisteistä 5 mailin säteellä ja vain 10 % pommeista tippui kohdealueelle). Niinpä vuoden -41 lopulla nousi kysymykseksi se, jatketaanko tehottomia pommittuksia sotilaskohteisiin vai siirryttäänkö kaupunkien pommittamiseen (Area Bombing), josta Ilmailuministeriö antoi päätöksensä siviilikohteiden pommittamiseen siirtymisestä 14. Helmikuuta -42.

Jo ennen sotaa olivat Brittien lentokoneita alkaneet kehittelemään strategiseen pommittamiseen soveltuvia koneita, mutta tekniset syyt hidastivat tuotannon siirtämisistä niihin. Siten myös Bomber Commandin siirtyminen raskaaseen pommikonekalustoon kesti pitkään:

Helmikuussa -42 952 Bomber Commandin koneesta vain 210 oli raskaita (22 %), heinäkuussa 771 koneesta 340 (44 %), vuotta myöhemmin heinäkuussa -43 1005 koneesta 854 (85 %) ja lopulta joulukuussa -43 1134 koneesta 1093 (96 %). Huolimatta siitä, että Bomber Command olisi kyennyt kalustonsa puolesta aiheuttamaan pysyvää tuhoa kesästä -43 Saksan sotateollisuudelle ja sotilaslaitoksille, yöpommittamiseen liittyvät osumiongelmat pakottivat Bomber Commandin pysymään kaupunkein siviilikohteiden pommittamisessa.

Jenkit

Jo alusta lähtien Yhdysvaltain sotilasedustajat tajusivat, että vain Saksan teollisuuden tuhoamisella ilmapommituksin olisi jotain merkitystä. Koulutukselliset ja tuotannonolliset tekijät veivät kuitenkin oman aikansa ja vuoden -42 loppuun mennessä oli Yhdysvaltain ilmapommitus käytössä yhteensä 10 3/4 Groupia (lentolaivuetta, kussakin n. 45 konetta) Välimeren ja Englannin kentillä pudottaen vuoden -42 aikana 4964 tonnia pommeja. Vuoden -43 aikana Groupien määrä kasvoi tasaisesti, joulukuussa niiden määrän ollessa jo 33 1/2 (pudotettuja pommittontoneja joulukuussa 20329) ja saatuaan huhtikuussa -44 määrän 60 Groupia, jollaisena se jatkuikin säilyi 13 kuukauden ajan.

Tämä luonnollisesti heijastui pudotettuihin pommittontoneihin. Kun

maaliskuun -44 loppuun mennessä oli tiputettu yhteensä 183.964 tonnia pommeja, tiputettiin sodan viimeisellä 14 kuukautena 912.830 tonnia, keskimäärin 65.000 tonnia kuukaudessa.

Yhteenveto

Länsiliittoutuneiden ilmaoffensiivien heikot saavutukset ennen Normandian maihinnousua ovat nähtävissä myös saksalaisten tuotantolaitosten valossa:

Vuonna -41 hyökkäysvaunuja 3226, lentokoneita 11 776, S-veneitä 196

Vuonna -42 hyökkäysvaunuja 4412, lentokoneita 15 409, S-veneitä 244

Vuonna -43 hyökkäysvaunuja 5677, lentokoneita 24 807, S-veneitä 270

Vuonna -44 hyökkäysvaunuja 8016, lentokoneita 39 807, S-veneitä 387

Synteettisen öljyntuotannon puolella on selvästi tunnistettavissa tuotannon tapahtuminen (vuonna -43 5,7 milj. tonnia, vuonna -44 3,8 milj. tonnia), mutta asiaan vaikutti myös Romanian siirtyminen Neuvostoliiton leiriin elokuussa -44. Siten on nähtävissä, ettei länsiliittoutuneiden ilmaoffensiivi onnistunut estämään sotatarvikkeiden tuotantoa eikä niiden lähettämistä itärintamalle ennen Normandian maihinnousua.

Itärintama

Ennen hyökkäystään Neuvostoliittoon Saksa kasvatti panssaridivisioonsa määrän kymmenestä 21:een, ja vuonna -42 koottiin vielä 6 panssaridivisioonaa.

Saksan panssarivaununappiot itärintamalla olivat vuoden -41 itäreissun kahden ensimmäisen kuukauden aikana PsDivisioonille 970 vaunua, vuoden -42 aikana 1932 vaunua ja pelkästään vuoden -43 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana 2152. Näistä tappioista juotuen Saksalla ei ollut enää kykyä muodostaa laajemmasta määrin uusia panssaridivisiooneja, sen sijaan panssaridivisiooneja muodostettiin joko erikoisryhmillä (Waffen SS) tai "puolikkaina" (panssarikrenatööri-divisioonat).

Neuvostojoukkojen menestys oli nähtävissä toistakin kautta. Puolustukseen paremmin soveltuvien rynnäköyksien ja panssaritorjuntavälineiden tuotanto kasvoi Saksassa seuraavasti: -41 557, -42 1624, -43 4359 ja -44 8855. Siten on selvästi nähtävissä Saksan asevoimien siirtyminen puolustukseen vuodesta -43 lähtien. Tämä näkyi näistä asevoimien luvuista, mutta käytännössä se näkyi neuvostoarmeijan suurina voitoina ja rintaman siirtymisenä nopeasti kohti länttä.

Lopuksi

Tultaessa vuoden -44 puoliväliin olivat neuvostoarmeijat onnistuneet murskaamaan Saksan hyökkäysvoiman ja neuvostoarmeijan voiman kasvu oli pakottanut Saksan siirtymään puolustukseen. Kuitenkin Saksan sotavoiman kuoret olivat vielä kookkaat ja komeat, mutta niistä alkoi jo tyhjiys kumista. Normandian maihinnousun jälkeen saksalaiset onnistuivat hidastamaan länsiliittoutuneiden etenemistä 2 kuukautta, kunnes länsiliittoutuneiden maihinnousu Etelä-Ranskaan 15. elokuuta -44 pakotti saksalaiset aloittamaan vetäytymisensä Ranskasta. Vertailun vuoksi todettakoon, että samaan aikaan kun liittoutuneet onnistuivat viidessäkymmenessä päivässä valtaamaan 100 km leveän ja 50 km syvän sillanpääseman Normandiasta, neuvostojoukot etenivät Valko-Venäjällä 600 km. Saksalaisten miehistö tappiot Ranskassa marraskuun loppuun -44 kaatuneina ja kadonneina oli 405 199 miestä.

Asiaan liittyen suomalaiset pullistelevat tällä hetkellä Suomen armeijan saavuttamasta torjuntavoitosta Ihtanlassa, Viipurinlahdella ja Vuoksensalmella. Kysyä sopii oliko Suomen armeija ollut niin paljon Saksan armeijaa parempi, että samaan aikaan kun neuvostoarmeija pysäytti hyökkäyksensä Kannaksella Saksan armeija puolestaan joutui neuvostoarmeijan hyökkäyksen takia vetäytymään 600 km Valko-Venäjällä. Olikohan torjuntavoitto selitetävissä yleisemmällä sotapolitiisilla seikoilla?

Normandiaa ja Etelä-Ranskaan tehtyjen maihinnousujen merkitystä ei voi kieltää. Saksalaisten puolustuksen varsin nopea mureneminen Ranskassa osoitti kiistattomasti Stalinin olleen oikeassa hänen väittäessään Ranskan olevan Saksan puolustuksen heikko kohta verrattuna sotilasoperaatioiden hidasta edistymistä Euroopan "Pehmeällä Vatsapuolella". Vaikka maihinnousut Ranskaan merkitsivät lopun alkua, ei pidä kuitenkaan crehtyä luulemaan että se olisi ollut Saksan sotilaiden voiman romahtamisen syy ja seuraus. Neuvostoarmeijan saavutukset Kurskissa, saksalaisten työntämisen

Donilta Dnjeprille, Leningradin vapauttaminen, suomalaisten potkiminen pois Karjalan kannakselta ja neuvostoarmeijan suuret motitukset ja voitot saksalaisista Valko-Venäjällä osoittavat kiistattomasti, että Stalin-gradin neuvostovoitto ei ollut vain vahinko saksalaisten puolelta vaan että neuvostoarmeija kykeni lyömään saksalaiset taistelukentällä jatkosakin, vaikka länsiliittoutuneet olisivatkin jatkaneetkin näpertyään Italiassa.

Stalinin lohkaisu Vorosiloville ja Molotoville Teheranin neuvottelujen kärjistyttyä äärimmilleen toista rintamaa koskevassa kysymyksessä kuvasti hyvin kuinka Neuvostoliitto kantoi sodan raskainta taakkaa: ”Mennään, meillä ei ole täällä mitään tekemistä. Meillä on paljon huolia rintamalla—”. Eikä ihme että Roosevelt ja Churchill tunsivat olonsa tukalaksi, sillä merkitsihän itärintama pelkäästään miehistötapioina Saksalle marraskuun loppuun –44 kaatu-

neina ja kadonneina 2 416 784 miestä.

Ville Rahikainen

Lähteet: Berezkov: Näin tehtiin historiaa, Deborin: 30-Vuotta suuresta voitosta, Lenz: Panzer Gruppen, USAAF Statistical Digest, www.feldgrau.com, www.axishistory.com, www.raf.mod.uk.

Vielä ns.torjuntavoitosta

Pääministeri Antti Hackzellin johtama rauhanvaltuuskunta ylitti Suomen ja Neuvostoliiton rajalinjan 7.9.1944 lähtien Moskovaan kuuntelemaan, että mitähän ne rauhanehdot mahtoivat ollakan. Valtuuskuntaan kuuluivat myös kenraalit R.Walden, A.E. Heinrichs ja O. Enckell. (Helsingin Yliopiston kirjasto)

Edellisessä Kansan äänen numerossa esitimme että helmi-kuun ja syyskuun –44 rauhan-ehdoilla ei ollut juurikaan eroa. Aihe vaatii muutamia tarkennuksia. Siksi palaamme uudelleen aiheeseen.

Rauhanehtojen osat, joista Neuvostoliitto ei suostunut luopumaan, olivat:

Helmikuussa -44: 1. Moskovan rauhan rajat, 2. Petsamon luovuttaminen Neuvostoliitolle, 3. Saksalaisten karkottaminen Suomen valtion alueelta tai internoiminen, 4. Sotakorvaus: 600 milj. dollarin arvosta tavaroina, 5. Suomen armeijan kotiuttaminen lähes välittömästi

Syyskuussa -44: 1. Moskovan rauhan rajat, sekä Petsamon ja Porkkalan luovuttaminen, 2. 15. 9. -44 mennessä jäljelle jääneiden saksalaisten aseistariisumisen ja luovuttaminen Neuvostoliitolle. Saksalaisten karkottamisessa Neuvostoliitto antaa apua Suomelle, 3. Sotakorvaus: 300 milj. dollari tavaroina viidessä vuodessa, 4. Suomen armeija saatettava rauhanaikaiseen kokoonpanoon kahdessa kuukaudessa, 5. Yhteistoiminta liittoutuneiden

kanssa sotarikollisten pidättämiseksi ja tuomitsemiseksi.

Myös syyskuun rauhanehtojen sotakorvauksista maristiin siitä, kuinka ne tuhoavat Suomen talouden, kuten maristiin vastaavista sotakorvausvaatimuksista helmikuun rauhanehdossakin (tuolloin tosin oikein asiantuntijoiden suulla), joten sotakorvausten puolittaminen ei juurikaan muuttanut rauhanehtoja.

Sotarikollisten tuomitseminen merkitsi omalta osaltaan liittoutuneille oikeutta puuttua Suomen sisäisiin asioihin. Mutta se ei antanut oikeutta muuttaa Suomen poliittista järjestelmää, joten myös senkään merkitys rauhanehdoissa ei ollut merkittävä.

Vaatimus Porkkalan luovuttamisesta / vuokraamisesta Hangon tilalle oli merkittävä siksi, että se mahdollisti Hankoa paremmin Helsingin Herrojen Touhujen Kytämisen ja antoi painoarvoa liittoutuneiden vaatimuksille. Onhan Helsinki Porkkalasta tykin kantaman päässä.

Rauhanehdot muuttuivat siis vain vähän ja sekä käytännössä huomoonpaan suuntaan. Turhaan siis ei Paasikivi lohkaisut helmi-

kuisista rauhanehdoista: ”Meillä ei ole enää valittavana muita kuin huonoja alternatiiveja (vaihtoehtoja) ja näistä huonoista alternatiiveista tämä on paras”. Valitettavasti eduskunnassa valtaosa tajusi saman vasta sitten, kun Suomen armeija oli kärsinyt tappionsa Karjalan kannaksella. On kuitenkin muistettava, että niiden muuttaman heikennyksen lisäksi, huhtikuinen poliitikkojen nenännyrpistys Neuvostoliiton rauhanehdoille tuli myös maksamaan kaatuneina, kadonneina ja haavoittuneina 63 996 miestä (ei sisällä ilmavoimia ja laivastoa).

Edellisessä artikkelissani olin laskenut Suomen armeijan tappioliian alhaiseksi. Myös Itä-Karjalasta vetäytymisestä seuranneet tappiot on laskettu mukaan, sillä vaikka Leningradin pohjoisalueen turvallisuuden takaaminen olikin Neuvostoliitolle Itä-Karjalaa tärkeämpää, kuuluvat suomalaisten Itä-Karjalasta vetäytymisen tappiot siihen raskaaseen ja turhaan hintaan, jonka Suomen kansa joutui maksamaan poliitikkojensa hidasjärkisydestä.

Ville Rahikainen

Maailman sotilasmenot nousivat kylmän sodan tasolle

Maailmassa käytetään tänään entistä enemmän rahaa sotavalmisteluihin samalla kun köyhyyden poistamiseen luvuttuja varoja ei näytä löytyvän mistään, YK:n asiantuntijaryhmä varoittaa tuoreessa raportissaan.

Tutkijoiden mukaan kylmän sodan loppumisen jälkeinen suvanto asevarustelussa on jäänyt taakse. Viime vuonna koko maailman sotilasmenot kasvoivat lähes 900 miljardiin dollariin (730 miljardia euroon), ja tämän vuoden loppusumma saattaa nousta 950

miljardiin - tai jopa korkeammalle. USA:n osuus varustelumenoista on lähes puolet, presidentti Bush allekirjoitti juuri 417 mrd dollarin puolustusbudjetin, josta luvusta vielä puuttuu Irakin sotaomien vaatimat menot.

Tätä ennen aseisiin on kulutettu vastaavia summia vain kylmän sodan vaikeimpina vuosina.

Raportissa vedetään yhteyksiä korkeiden sotilasmenojen ja yleisen kurjuuden välille. 1990-luvun talouskasvu ei ole näkynyt maailman köyhien kukkarossa, ja kuulu

rikkaiden ja köyhien välillä syven-ty entisestään. Kansainväliset köyhyydenpoistavoitteet näyttävät jäävän haaveiksi hallitusten valitellessa rahapulaa.

Turvallisuutta vaarantavat monet muutkin asiat kuin sotilaalliset uhkat, raportissa muistutetaan. Jos hallitukset vastaavat kaikkiin kriiseihin sotilasvoimalla, niiden todelliset syyt jäävät selvittämättä. (Lähde: Ilta-Sanomien verkkolite)

90 - vuotta imperiaalistista sotaa

On kulunut 90 vuotta 1. maailmansodan syttymisestä. Alkanut sota avasi tietä Leninin taktiikalle Venäjän vallankumoukseen, se avasi myös tien kohti uutta tuotantotapaa, joka seuraa objektiivisin edellytyksin väistämättä kapitalismia ja synnyttää meille uuden lapsen yhteisesti kapaloitavaksi ja hyvin hoivattavaksemme omaksi- ja isovanhempiemme iloksi.

90 - vuotta imperialistista sotaa kypsytti siis samalla koko tämän modernin kapitalistisen yhteiskuntamuodostuman eli tämän kapitalismin vaiheen, jota nyt elämme. Silloin 90 vuotta sitten kiihdytetyn teollistuvan riiston nousukiito päätyi väistämättä laskukiitoon, jonka kydyissä me nyt katselemme maapallomme verenpunaista taivaanranta ja toivomme ihmiskunnalle ja lapsillemme pehmeää laskua heidän valmistautuessa laskuun kohti uutta tuotantotapaa ja odottaessa pyörien kosketusta kiitorataan, joka päätyy moottorien voimakkaaseen koko koneen runkoa ravisuttavaan jarrutukseen, ennen koneen pysähtymistä ja vapautumistamme sen altaasta rungosta ja hiostavasta ilmasta.

Sota synnytti modernin teollistuneen nykyajan. Sota synnytti samalla sotakoneen, joka tuhoaa itsensä itsetuhonsa viettillä. Voimme tarkastella tuota konetta lentoaseen kehittymiseen, joka sekä on saavuttanut virstanpylvään päätyen uuteen aikakauteen koko lentokoneen historiassa eli sen uuteen aikakauteen avaruudessa.

Suuri sotakone, joka tuhoaa itsensä ja aikakautensa on kapitalismin imperialistinen vaihe, joka päätyy vain sen itsetuhoon. Sotakone todellakin synnytti viimevuosisadan suuret sodat ja on tämän päivän pienten sotien perimmäinen syy eli kapitalismin siirtyminen imperialistiseen vaiheeseensa, jonka loppu tulema on sen itsetuho kiitoradan päässä loppuun kuluneena rauniona. Sen uumenista toivomme selviävämme ehjin nahoin kiitoradalle haukkomaan henkeämme puhtaassa ilmassa.

Kapitalismin laskukiitoa voi pitkittää vain uusi suuri sota sillä tuotantotapa, joka tuottaa vain tuottaakseen rikkautta harvojen käsiin tarvitsee uuteen kiihdytykseen uutta peruskorjausta ja juuri sota kypsyttää uuden sodan siemenet ja tämän kapitalismin tarvitseman restauraation. Tämän uuden sodan alkanfaareja on parhaillaan käytävä imperialistisen valloitusota Irakissa ja koko lähi-idässä. Se on sotaa maapallon oljystä, jolla kapitalismin imperialistinen vaihe voitelee virittyneen sotakoneensa. Kapitalistilla ei kuitenkaan ole enää näköpiirissä teollisen modernin aseen kehittämisen tuomaa kiihdytystä uuden taloudellisen nousun moottoriksi. Kapitalistilla on enää kiihdytetyllä kulutuksella luotua toivoa paremmasta ja sotaa parempaa ja nopeampaa kuluttajaa ei olekaan. Siksi kapitalisti tarvitsee sotaa, uutta sotaa oppimatta menneistä koskaan mitään.

Yhdeksänkymmentä vuotta jatkuvaa sotaa synnyttää uutta tuotantotapaa (yhteiskuntamuodostumaa) eli aamunkoitomme on siis lähestymässä laskukiitoaan omien edellytystensä käydessä siltä vähiin. Luonto jonka se raiskasi, ihmisen jonka se riisti ja surmasi ja yhteiskunta, josta se teki keskitysleirinsä päätyvät lopulta tienristeykseen, jossa lukee uusi aikakausi, sosialismin aikakausi alkaa tästä!

Socialismi kehitti aineksiaan kapitalismin imperialistisen vaiheen uumenissa ja on nousemassa yhteiskuntamuodostumiemme eli tuotantotapaspiraalieimme seuraavaksi korkeimmaksi vaiheeksi. Todella merkittävää tässä on se, että ensi kertaa tuotantotapa tietää ennakkoon, että sen päivät ovat jo luetut sen astuessa tehtävänsä viedä ihmistä onnelliseen huomiseen. Mitä tämä tarkoittaa? Tämä tarkoittaa, että ensi kertaa uusi tuleva tuotantotapa sisältää itseään korjaavia mekanismeja jo ennakkoon siihen asennettuna. Näitä mekanismeja on koko Ihmiskunnan kollektiivinen käyttöönotto koko ihmiskunnan kehittämiseksi siksi tuotantotavaksi, joka ei enää perustu riistoon toisen ihmisen yli valtion tukiessa tätä imperialismin sidottua teurastusta. Näitä uusia mekanismeja ovat tuotantotavan objektiiviset uudet ominaisuudet sen tavaratuotannossa eli tuottaa vain tarpeiden mukaan suunnitelmallisesti kaikille tasapuolisina tuloksina. Sekä se sosialismin teoria, jonka perustan laskivat kaikki suuret sosialistiset esi-isämme. Tätä teoriaa voimme nyt opiskella työväenluokan teoriana, työväenluokan puolueissa. Tämä on se oleellinen ero tuotantotavoissa, joka tarvitaan jotta voimme unohtaa 90 vuotta sitten alkanen sodan veriset muistot untemattoman sotilaan haudalla ja kääntää katseemme tulevien lapsiemme hyväksi! Kunhan vain jaksamme taistella uuden tulevaisuuden puolesta, vanhaa väistyvää tuotantotapaa vastaan omassa työväenluokan puolueissamme, jotta imperialistisen kapitalismin laskukiidosta ei tule liian veristä.

Turku 22.8.04
Hannu Rainesto

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Sorry, Mr President

Kaikki maalliset ja taivaalliset merkit viittaavat vain yhteen virkakauteen. Se on ihmiskunnalle hyvä uutinen, saattaa jopa estää kolmannen maailmansodan syttymisen. Varmaa se ei ole koska olen jostain lukenut ennusteen jonka mukaan Israel aloittaa kolmannen maailmansodan. Israelisahan on nyt johtajana samanlainen järkirajoitteinen johtaja kuten teillä Usassa. En tiedä onko Sharon saanut terrorisitoiminnan 50 vuotis-ansiomitalia, ainakin hän oli jo 1953 palestiinalaisia tappamassa ja taloja räjäyttelmissä.

Usan tilanne Irakissa on todella vakava. Pari esimerkiksi EU-Suomesta. Usan ja Naton epävirallisena äänenkannattajana Suomessa toimiva Helsingin Sanomat kirjoittaa pääkirjoituksessaan 16.5: "Yhdysvaltoja on lähes mah-

dotonta enää auttaa Irakin suosta." Jonkinlaista jenkkipatitaa kuitenkin pääkirjoittajalla on, koska lisäsi tuon tarpeettoman sanan- lähes.

Toinen esimerkki- kenraali Hägglundin kanta on, että Usalle ainoa mahdollisuus on vetäytyä Irakista. Kenraalin kanta lienee jenkkeille järkytys. Ns. kylmän sodan aikana suomalaiskenraalit tekivät tiivistä yhteistyötä jenkien kanssa Neuvostoliittoa vastaan. Asiaa toiseen, entä jos kenraalit olisivatkin tehneet yhteistyötä KGB:n kanssa? Heitä syytettäisiin nyt maanpetoksesta.

Irakin sodasta on ollut hyötyä sekä haittaa siihen osallistumattomille. Bushin ja Sharonin toimet ovat osoittaneet kolmannen maailman kansoille, kuinka onttoa ja sairasta on länsimainen demokraatia.

Vuosikymmeniä sitä ei tarvitse maailmalle kaupata muuten kuin aseilla. Oikeat kristityt sanoutuvat irti Bushin ja Sharonin jumalista. Ei niin verisen jumalan kanssa kukaan halua olla tekemisissä.

Bush ja Sharon ovat myös toiminnallaan taanneet terroristien riittämisen vuosikymmeniksi eteenpäin.

Ihmiskunnan kehitystään on tapahtunut joillain aloilla. Kuitenkin historiasta ei opita mitään ja rahan ja vallanhimo sokaisee maailman valtiaatkin. Sota on helppo aloittaa, mutta lopettaminen onkin mutkikas ja tuskallinen tehtävä.

Viimeaikojen tapahtumat osoittavat kuinka suuriarvoisen työn Anneli Jäätteenmäki teki paljastaessaan Lipposen sooloit Bushin kanssa. Säästyimme monelta pahalta.

Reino Welling
Jämsänkoski

Rivien välistä lukeminen saattaa olla vaarallista

Katutyössä joudun usein toteamaan, että monet ihmiset väittävät kykenevänsä orientoitumaan maailman asioihin porvarillisen tiedonvälityksen kautta rivien välistä lukemalla. Rivien välistä lukemisen johtuu käsittääkseni asianomaisen henkisestä laiskoudesta, tietämättömyydestä ja arkuudesta.

Tyypillisenä ajankohtaisena esimerkkinä on israeliläinen historian uusiksi kirjoittaminen. Olen suomalaisesta TV-ohjelmista videoinut yhden jakson Nürnbergin oikeudenkäynnistä, jossa ohjelma käsittelee Adolf Eichmannin tapausta. Kun taustat jätetään kertomatta ja asioista on kulunut tarpeeksi pitkän aikaa, niin rivien välistä lukeminen ei ainakaan johda realistisiin päätelmiin.

Nürnbergin oikeudenkäyntiä koskeva jakso pohti, että mistään saksalaisten pahuus johtuu. Jos ei ymmärretä luokkajätelua, niin eihän sitä sitten ymmärretä muutakaan. Nürnbergin oikeudenkäynnissä ei neuvostoliittolaisen syyttäjän vaatimuksesta huolimatta tutkittu Saksan teollisuus- ja pankkipiirien osuutta natsien rikoksiin. Eiväthän natsit olisi koskaan päässeet valtaan

ilman suurpääoman tukea. Siinä olivat yhtä hyvin mukana juutalaiset kapitalistit, kuin saksalaisetkin. Esimerkiksi itävaltalainen juutalainen kapitalisti Loewe oli siellä natsien suurimpia rahoittajia ja kun natsit pääsivät valtaan, niin Loewen perhettäkin kuskattiin keskitysleiriin. Myöskin sosiaalidemokraattien entinen presidentti Ebert auttoi natsia ja joutui itsekin keskitysleiriin. Kaytskyn poika Benedickt joutui myös keskitysleiriin.

Kruppit ja muut kapitalistit Saksassa pystyivät osoittamaan, että Saksa voitti sodan, sillä heidän omaisuutensa oli sodan jälkeen suurempi kuin ennen sotaa. Siten voidaan sanoa, että rikos kannattaa. Adolf Eichmannin tapauksessa ei pohdittu, että milloin hänestä tuli "paha". Minä voin sen paljastaa. Eichmann oli 13 vuotias, kun hän oli osallisena ensimmäiseen juutalaismurhaan. Hän oli Pohjois-Saksalaisessa sisäoppilaitoksessa, kun poikajoukko, johon hän kuului, heitti likinäköisen juutalaispojan silmäläsesiä vesilätäkköön ja sitten hänen sokeana potkittiin kuoliaaksi.

Juutalaisten omaisuutta ei suin-

kaan takavarikoitu valtiolle, vaan alan suurimmat kapitalistit jaksivat potin. Sionisteilla on sodan jälkeisen ajan ollut tarkoituksena rahastaa natsia, mutta ei heidän rikoksen tutkiminen ja tuomitseminen. Eichmann saatiin ensiksi kiinni, kun natsikaveri oli hänet pettänyt säästääkseen oman nahkansa ja sitten oikeudenkäynti oli tehty pelotukseksi toisille natsseille, jotta voitaisiin rahastaa tehokkaammin. Esimerkiksi Ruotsiin paenneita natsia ei ole jähdattu ollenkaan.

Mikä on sitten vaihtoehto rivien välistä lukemiselle? Olen tavannut kymmenittäin "Tammisaaren yliopiston" käyneitä. Siellä kaikilla kommunisteilla oli velvollisuus tutkia ainakin yksi aihe ja pitää siitä esitelmiä. Joskus tietysti sattui olemaan laiskempi kommunisti, joka ei viitsinyt tutkia ollenkaan. Kerrotaan erään kommunistin pitäneen esitelmän maataloudesta, jossa hän vain lyhyesti ja ytimekkäästi totesi, "että kananhoidosta puheen olen yhtä kanaa vähempää ei kannata pitää".

Wäinö Pietikäinen

Mietteitä Lapista

Olen taas palannut Kitkajoen, Käylän ja Naruskan ihanilta maisemilta. Taas vielä kerran nämä maisemat ovat antaneet minulle voimaa kestää tämän päivän "kovaa" elämää.

Tuskinpa Albert Huhtamo tiesi mikä merkitys näillä seuduilla olisi minun taiteelliseen tuotantoon, kun hän vei minut (1952) poikansa Karin kanssa näihin ihaniin maisemiin. (Tänä päivänä hyvin tunnettu ja arvostettu kuvanveistäjä Kari Huhtamo).

Kalastelin ja samoilin Kitkajokea pitkin kunnes minä löysin myös Naruskan, 1964. Olimme silloin vaimoni Marian ja 2 1/2 vuotiaan Jaanan kanssa Tenniöjoen varrella, ainoastaan 3 km Neuvostoliiton rajalta. Olemme sen jälkeen vierailleet tällä alueella 40v ajan.

Mielenkiintoinen tuttavuus ja hyvä ystävä Ilmari Vuorela, jonka "elämäkäärrettä" voi seurata Teo Sorrin kirjassa (1991) Karhukuisossa ja Lumiapajilla, alkaa olla

viimeisellä retkellä... Hän on antanut minulle paljon elämäni vauhtia ja voimaa. Istun nyt täällä kotona kaukana Naruskajoen taimenista ja Tenniöjoen nuotiopaikalta. Haluan vain sanoa kaikelle Suomen kansalle että koitakaa kestää, onhan meillä vielä ihana luonto, voi mitä?

Erätereisin Kurt Björk,
Vaasa.

Dynamiikkaa

Jotkut haluavat talouteen lisää dynamiikkaa, suurempia tuloeroja. Kehtaavat väittää, että talous toimii vain, kun tuloerot kasvavat. Britannissa se toteutui ja tulos on surkea: lisää työttömyyttä, huono työttömyysturva. Rautatiet yksityistettiin. Ensimmäiseksi omistajat ottivat rahat ja säästivät kaikessa ja siitä seurasi onnettomuuksia, kuolintapauksia ja ruokottoman näköisiä asemia. Yksityinen omistaja vastuullinen? Tehokas? Vielä hoiti rautatieliikenteen turvallisesti ja edullisemmin, minkä luulisi olevan selviö, koska valtiolla ei ole niin suuria voittovaihtimuksia kuin yleensä yksityisillä yrityksillä.

Siitä huolimatta, että kaikki mahdollinen on mennyt pieleen Britannian rautateillä, Tony Tefloni, pseudotyöväenpuolueen edustaja, järkkymättä paasaa, että yksityistäminen on ok. Puhutaan järkkyyksistä, kilpailukyvyistä ja verojen alentamisesta. Sirkka Hämäläinen (Suomesta puhuttaessa) korostaa, "ettei tässä pureta hyvintuotintuotia". Kunpa voisinkin uskoa kaikkia roskanpuhujia! Koska Suomi on kuin uskollinen koira, niin Suomi ei ylitä valtionvelkaansa yli sovittu. Joten mistä Sirkka Hämäläinen ne rahat sitten ottaa, jotta tämä nykyinen "hyvintuotintuotimme" ei tulisi puretuksi? Näemmekö sen päivän kun Sirkka Hämäläinen ja muut rikkaat suomalaiset alkavat lahjoittamaan rahaylijäämäänsä valtion tyhjään kirstuun? Tuskinpa. Ei tule pennejä tai-

vaasta, eikä pulu markkoja paskanna!

Sirkka tarkoittaa tietenkin, että valtio tulee myydä omaisuutensa. Sen jälkeen kun ei ole mitään myydä, jää vaihtoehdoksi työntekijäin palkkojen reaaliset alentamiset, sillä kapitalisti ei tingi omasta voitostaan - ei ainakaan niin kauan kuin SAK pelaa samassa joukkueessa työnantajain kanssa. Tosin voi käydä niinkin, ettei SAK:ssa ole kohta jäseniäkään. Ei edes niitä passiivijäseniä. Työttömyysturvan kun saa halvemmalla "Loimaan liitosta". (HUOM! Sekään ei harrasta edunvalvontaa!)

Dynamiikka ei tarkoita, että kapitalismi olisi tehokkaampi tuottaja, vaan tehokkaampi jakamaan työn tuloksia omistajilleen. Jokainenhan tietää, että Neuvostoliitto oli suuri ja mahtava. Venäjältä tuli kapitalistinen yli kymmenen vuotta sitten. Talous on ollut siellä nousussa koko ajan, mutta ei ole saavuttanut vielääkään kommunismin aikaista tasoa. Siis missä on kapitalismin "dynaamisuus"? Työttömyydessä ja kansas köyhyymissessään se on! Todellinen demokratia ja tasa-arvo on mahdollista vain kommunismissa. Kommunismi ei tarvitse työttömyyttä, suuria tuloeroja eikä pidempää työssäoloaikaa - sitä tarvitsee tämä yhteiskunta globaalikapitalistinen.

On pelkkä huhu, että olisin melkein päivittäin yhteydessä Jorma Ollilaan.

Hannu Alm
Helsinki

TOIMINTASEMINAARI

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja Kansan äänen julkaisijajärjestöjen yhteinen syysseminaari pidetään Tampurirannassa Lohjan Lehmijärvellä lauantaina 28.8.2004 alk. klo 10.00. Tulokahvit klo 09.30.

Seminaarissa alustavat kunnallisvaaleista ja poliittisesta tilanteesta **Pekka Tainen** sekä kunnallisvaalityön organisoimisesta ja muodoista **Heikki Männikkö**.

Lähtöä varten kokoonnuhme Helsingissä klo 08.00 Velhamonkatu 6 eteen, josta halukkaille kuljetus Tampurirantaan henkilöautoilla.

Retken hinta on 25 €, johon sisältyy matkojen lisäksi ruokailu ja mahdollisuus saunomiseen. Sitovat ilmoittautumiset ennakkoon Tarja Männikkö, p.09-7012628; Reijo Katajaranta, p. 040-5643205; Esko Auervuolle, p. 09-6949307 tai Kansan äänen toimitus os. PL 780, 00101 Helsinki

Ennakkoon ilmoittautuminen on välttämätöntä, jotta kuljetukset ja ruokailu pystytään järjestämään tyydyttävästi.

Tukea **Kansan äänelle**

Tarmo Nieminen 10,00 e, Juha Kieksi 100,00 e, Hannu Kautto 60,00 e, Armeijaton Suomi 70,00 e, Reijo Katajaranta 30,00 e, Jaakko Huhtala 100,00 e, Kalle Wahrman 10,00 e, Heikki Männikkö 21,00 e, Eira Kärki 40,00 e, Esko Auervuolle 30,00 e, Tarja Männikkö 19,00 e ja lipaskeräyksellä Wainö Pietikäinen 85,40 e.

OKO 554114-227966

Sanni Koskisen muistolle

Keskuudestamme on poistunut pitkäaikainen toverimme ja jäsenemme Sanni Koskinen. Päivänvalon hän näki ensimmäisen kerran 17.9.1920 Kuusankoskella. Silmänsä hän sulki viimeisen kerran Helsingissä 21.7.2004. Vankan siteen työväenliikkeeseen Sanni sai jo nuorena isältään, joka työskenteli tehtaalla paperikoneen käyttäjänä. Miehensä kansa Sanni joutui jo 30-luvulla muuttamaan työn mukana Helsinkiin.

Työläisen arjen Sanni aloitti ravintolatyöntekijänä. Miehensä kaatumisen jälkeen hän työskenteli sodan aikana eri paikoissa: mottimetsässä, maatalouden piirissä jne. Sodan jälkeen Sanni hakeutui töihin telakalle niittinkuumentajaksi. Silloin tehtiin sotakorvauslavoja ja jäänsärkijöitä. Heti työelämään tultuaan Sanni oli liittynyt ammattiliittoon.

Wärtsilän telakalle tultuaan hän liittyi telakkatyöväen osastoon ja

Kommunistisen puolueen jäseneksi. Silloin hän toimi pitkään siivoojien luottamusmiehenä. Ensimmäiseen lakkoonsa Sanni osallistui, kun niittinkuumentajat vaativat itselleen haalareita. Haalareiden sijaan tuli lopputili, mutta kolmen viikon kuluttua annettiin työpaikka takaisin ja saatiin myös haalarit.

Metallin lakon aikana kaikki tekivät hartiavoimin työtä, Sanni muiden mukana. Silloin jaettiin Tiedonantajaa. Sanni kehittyi lujaksi ja periaatteelliseksi työväenliikkeen jäseneksi. 70-luvulla Sanni tuli mukaan Hermannin Naisten toimintaan. Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston jäseneksi Sanni tuli v. 1983 ja toimi alusta saakka KTP:n mukana. Sanni oli ehdokkaana ensimmäisissä kunnallisvaaleissa, jossa KTP oli itsenäisenä mukana. KTP:n perustamisen jälkeen teimme paljon katutyötä, johon myös Sanni osallistui siihen saakka, kun voimat riittivät. Lukemattomat olivat ne sukut ja lapaset, jotka hän kutoi puolue- ja naisjärjestöjen myyjäispyöydälle. Kaikki me, jotka tunsimme Sannin, koemme, että hänen mukanaan siirtyi menneisyyteen paljon sitä työväenliikkeen luokkataistelukemusta, jota emme saa koskaan takaisin.

Heikki Männikkö

Valtterille

Kansan äänen tukemiseksi järjestämme kirpputoritapahtuman lauantaina ja sunnuntaina 4.-5.9.2004 klo 09.00-15.00 "Valtterilla" os. Aleksis Kivenkatu 17. Olemme varanneet pöydän 828.

Tarvitsemme rahaa monenlaiseen toimintaamme ja ennenkaikkea lehtemme Kansan äänen julkaisemiseen. Toivomme kaikkien teidän vierailevan siellä.

Tarvitsemme uutta tavaraa, jota varmasti löytyy itseltäsi ja tutuiltaisi. Älä heitä mitään käyttökelpoista tavaraa pois, vaan tuo meille se tuottavaan kiertoon. Tavarat tulee olla puhdasta ja ehjää. Voit tuoda tavaraa paikan päälle klo 8.00 alkaen tai toimittaa sen etukäteen joko Tarja Männikkölle puh. 701 2628 tai Esko Auervuolteelle puh. 694 9307.

Jaakko "Jaska" Huhtala lahjoitti 100 euroa Kansan äänelle.

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous

Seuraava EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 20.9.2004 Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 18.00. Kokouksessa käsitellään kunnallisvaalityötä, EU:n vastaista työtä, perustuslakikansanäänestystä ja muuta syksyn toimintaa. Kokous pidetään jälleen laajennettuna. Sinne ovat puhe- ja esitysoikeudella tervetulleita kaikki kansanrintaman ja Kansan äänen ystävät ja tukijat.

Kansan ääni ilmestyy kannattaa tilata nyt

Seuraava Kansan äänen numero 5/2004 ilmestyy 7.10. Odotamme siihen jäsenistöltämme kirjoituksia, piirroksia, runoja yms. materiaalia. Pidempien artikkelien osalta ottakaa etukäteen yhteyttä päätoimittajaan Reijo Katajarantaan: puh. 040- 5643205 tai sähköpostitse: r.katajaranta@kolumbus.fi. Kenellä tilaus on vielä tekemättä, kannattaa tehdä se nyt. Lehden vuositulomaksu on 15 €. Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsenille se on 10 €. **Tilaaminen tapahtuu parhaiten maksamalla tilausmaksu EU:n Vastaisen Kansanrintaman tilille Okopankki 554114-227966. Merkitkää tiedonantaja osaan nimenne ja osoitteenne sekä maininta "lehtitilaus".**

Sanni Koskista muistaen

Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry. Hermannin Naiset ry.
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Maija Heinämäki,
Reijo Katajaranta
Esko Auervuolle
Juho Haavisto

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

keskiviikkoisin
klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kokouksia

Helsingin vappumarssitoimikunnan kokous tiistaina 14.9.2004 klo 18.00 Timpurien kerholla os. Mäkelänkatu Mäkelänkatu 8. Vappumarssitoimikunta on turvannut marssin toteutumisen aina vuodesta 1994 lähtien. Pidetään yhdessä huolta siitä, että Vappumarssiperinne säilyy ja vahvistuu!

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston kokous 5.10.2004 Männikköillä, os. Vellamontkatu 6 A 1. Käsitellään vaalivalmistelua ja syksyn toimintaa.

SFT toimii

SFT:n luento- ja opintotilaisuudet syyskaudella 2004 pidetään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. seuraavasti:
- la 2.10. klo 13.00
- la 13.11. klo 13.00
- la 11.12. klo 13.00
Vuodenvaihteen jälkeen tilaisuudet jatkuvat lauantaina 15.01.2005 klo 13.00.

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 26.09.2004. Kokoonnutumin Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä katutasolla klo 11.00, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan. Ilmoittautuminen 18.9. mennessä Esko Auervuolteelle puh. 694 9307.

Vaadi kansanäänestystä EU:n perustuslaista. Allekirjoita vetoamus

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvestainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp

www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry

http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Sähköposti: kominf@kominf.pp.fi

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 66, 00841 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Bolivaarisella vallankumouksella Venezuelan kansan luottamus

USA ja sitä myötäilevät Venezuelan yläluokka eivät voi millään hyväksyä, että Chávez käyttää maansa öljytuloja Venezuelan kansan elinolojen parantamiseen eikä globaalin kapitalismin tavoitteiden ja kapitalistien etujen mukaisesti. Tästä syystä USA on tehnyt kaikkensa Chávezin syrjäyttämiseksi.

Euroopan ja Latinalaisen Amerikan maat onnittelivat 17.8. Venezuelan presidentti Hugo Chávezia vaalivoitosta 15.8.2004 järjestetyssä kansanäänestyksessä. Chávez sai 58,25 % annetuista äänistä. Kansainväliset vaalitarkkailijat – joukossa mm. OAS:n pääsihteeri Cesar Gaviria ja ex-presidentti Jimmy Carter – hyväksyivät mukisematta äänestytuloksen. Ainoastaan USA:n nykyjohto oli tyytymätön äänestystulokseen, koska se on tehnyt kaikkensa Chávezin syrjäyttämiseksi.

Tähän mennessä USA on kokeillut jo vallankaappausta, kansallista lakkoa, talouden sabotointia, kolumbialaisia puolisoitaillisia joukkoja ja kansanäänestykseen tarvittavan nimienkeruun rahoittamista. Köyhien presidentti Chávez ja hänen hallituksensa jatkavat edelleen Venezuelan yhteiskunnallista uudistamista, koska heillä on kansansa enemmistön tuki takanaan. Yhteistyö Kuuban kanssa on johtanut hyviin tuloksiin. Washington ei tunnetusti suvaitse sellaista kansallismielistä politiikkaa, jonka mukaan Venezuelalla on oikeus määrätä omasta öljytuotannostaan ja sen hinnoista ja siitä saatujen tulojen käytöstä.

Mitä Chávezin hallinto on saanut jo aikaan Venezuelassa?

Koulutus

Chávezin hallitus on kieltänyt koululta lukukausi maksut. Tämä mahdollistaa köyhien lasten koulunkäynnin. Yli 500 000 lasta palasi tämän vuoksi koulunkäynnin pariin. 3.500 bolivaarisessa koulussa oppilaille tarjotaan maksutta aamiaisen, lounas ja välipala sekä terveydenhoito. Lisäksi heille suodaan pääsy kulttuurin, tietotekniikan ja urheilun pariin. **Mission Robinsonin** myötä vuodessa yli miljoona ihmistä tuli lukutaitoisiksi. **Mission Ribas** on suonut opintojen turvaamiseksi apurahaan yli 500.000 korkeakoulupöspikelijälle. **Mission Sucre** on lisännyt yliopistojen opiskelu-

paikkoja. Opettajien ja professorien palkka on kaksinkertaistunut. Hallitus on perustanut bolivaarisen yliopiston, jossa opiskelee yhteensä 15.000 nuorta. Sillä on viisi toimintayksikköä eri puolilla maata. Teknisiä oppilaitoksia on avattu uudestaan. Maan koulutusbudjetti on kohonnut 3 % seitsemään prosenttiin bruttokansantuotteesta. Odottavat ja synnyttäneet äidit saavat lapsilleen terveyspalveluja, kunnes lapset siirtyvät 4-vuoden ikäisiin lastentarhoihin. Maahan on perustettu kansalaisia varten maksuttomia internet-keskuksia.

Terveydenhoito

Yhteistyössä Kuuban kanssa on luotu maanlaajuinen **Mission Barrio Adentro**. Se tarjoaa lääkäripalveluita ja hammashoitoa niille, joilla ei ole varaa maksaa kalliita yksityisiä terveyspalveluita. Maassa on toteutettu massiivinen rokotuskampanja ehkäisemään sairauksia ja kulkutauteja. Huolimatta oppositioin horjuttamiseksi ja sabotaaseista hallitus on kohentanut maan sairaaloiden varustetasoa. Tavoitteena on taata kaikille kansalaisille terveydenhoito. Väestöllä on mahdollisuus ostaa hallituksen subventioimia lääkkeitä kansan apteekkeista. Yli puoli miljoonaa on päässyt puhtaan juomaveden pariin. Rantoja, jokia ja järviä on puhdistettu. Miljoonat ihmiset ovat saaneet asepalvelunsa aikana ilmaiseksi terveydenhuollon. Tuhannet venezuelalaiset ovat matkustaneet valtion kustantamana Kuubaan hoitamaan terveyttään ja vakavia sairauksiaan. Miljoonat ihmiset ovat muuttaneet slummeista kelvollisiin asuntoihin (**Mission Barrio Adentro** ja **Bolivar Plan 2000**). Vuosien 1999-2002 aikana on rakennettu yli 900.000 asuntoa. Sosiaaliturvan yksityistäminen kumotaan. Eniten tarvittavat saavat ilmaisen sairaanhoidon ja laadukkaat terveyspalvelut.

Elämää kaikille

Valtio kunnioittaa intiaaniväestön oikeuksia, heidän kansallisia kieliään, asuinalueitaan ja heidän iäkkäisiä

perinteitään. Neljään kaupunkiin on rakennettu metro. Koko maan saattaminen yhtenäisen rautatieverkon pariin on aloitettu. Suuria siltoja ja valtateitä sekä uusia koulurakennuksia on rakennettu. Tiemaksujen yksityistäminen on lopetettu. Venezuelaan on perustettu valtion omistama kauppa- ja palvelusyritys **MERCAL** takaamaan perusravinnon kohtuuhintaan kaikille. Hallitus on perustanut pankkeja ja rahoituslaitoksia kuten **Kansan pankki** ja **Naisten pankki**, jotta kansalaiset voivat saada lainoja hankkeisiinsa. Kansalaisia on rohkaistu perustamaan tuotanto- ja palveluosuuskuntia työpaikkojen luomiseksi ja elämän laadun parantamiseksi. Tällä hetkellä maassa toimii jo 12.000 osuuskuntaa. Kansallista teollisuustuotantoa tuetaan kehittämällä ihmisiä ostamaan kotimaisia tuotteita. Maareformin myötä talonpojat ja maatalousosuuskunnat ovat saaneet maata, lainoja ja teknistä apua. Maan öljyteollisuutta ei ole yksityistetty. Vuonna 1998 Venezuelan vuotuinen inflaatio 50 % tasolla. Vuonna 2002 se oli pudonnut 23 %. Vuonna 1999 vähimmäispalkka oli 75.000 bolivaria. Kolme vuotta myöhemmin se oli kohonnut n. 190.000 bolivariin.

Bolivaarinen vallankumous jatkuu!

Chávezin hallintokautena kansan asema on kohonnut. Suuret köyhien ihmisten kansanjoukot ovat ensimmäistä kertaa tietoisia oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. He ovat osallistuneet sydämellä ja sielulla maansa rakentamiseen. He muodostavat bolivaarisen kansanrintaman, jonka käsissä on maan tulevaisuus. Venezuela on loistava esimerkki maailmalle siitä, kuinka yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja demokratiaa voidaan harjoittaa kansan enemmistön hyödyksi USA:n imperialismin aggressiivisesta painostuksesta huolimatta.

Matti Laitinen

Korealaiset yhtenä joukkueena Ateenan olympialaisiin

Pjongjang, 14.8. (KCN) — Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan joukkueet marssivat yhtenä joukkueena 28. olympialaisten avajaisissa Ateenassa perjantaina. Korealaisten tunnukseksi on valkoinen Korean niemimaan lippu.

Olympialaisten avajaisissa olivat läsnä Kreikan presidentti, kansainvälisen olympiakomitean puheenjohtaja, valtioiden edustajia ja ainakin 10000 urheilijaa 202 maasta.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

Miksi amiraali Jan Klenberg valehtelee?

Puolustusvoimien entinen komentaja amiraali Jan Klenberg on julkisuudessa sanonut, että Suomen tulisi liittyä NATOon ja vieläpä "lähiäikoina". Perusteeksi liittymiselle hän esittää taloudellisia syitä: "Jäsenyys NATOssa epäilemättä keventäisi huomattavasti puolustuksemme menopaineita". Hänen mukaansa rahat eivät nykyisin riitä puolustusvalmiuden ylläpitämiseen.

Tosiasiaa Suomen puolustusbudjettia on 90-luvun alusta alkaen kasvatettu niin suuriin lukuihin, että niitä ei voi edes verrata mihinkään aikaisempiin rahamääriin. Puolustusvalmiuden tehostamiseen pitäisi kaiken järjen mukaan liittyä jokin edes jonkinasteinen teoreettinen uhka. Jan Klenberg ei kerro, mistä ilmansuunnasta Suomea vaara uhkaa.

Sen sijaan hän haluaisi liittää Suomen yhdysvaltalaisjohtaiseen aggressiiviseen sotilasliittoumaan, joka luo maailmaan todellisia uhkia. Jos sotilaallista uhkaa jostain suunnasta pitää välttämättä hakea, niin tämän päivän maailmassa se on viime vuosien tapahtumiin viitaten, kaiken logiikan mukaan, NATO itse.

"Menopaineisiin" viittaaminen on valhe. NATO-maat eivät saa aseitaan ilmaiseksi, vaan niistä maksetaan täysi hinta. NATO pakottaa jäsenmaansa ostamaan modernia NATO-integroitua aseteknologiaa. Asekauppa on samalla erinomaisen tuottavaa liiketoimintaa erityisesti yhdysvaltalaisille aseetehtaille. Hornet-hävittäjien hankinnan yhteydessä puhuttiin "vastakaupoista" näiden mittavien asehankintojen kompensatioina. Tietävästi nämä "vastakaupat" eivät ainakaan merkittävässä määrin koskaan toteutuneet. Vastakauppa-asia haudattiin kaikessa hiljaisuudessa.

Jan Klenberg tietää erittäin hyvin, ettei NATO-jäsenyys keventäisi puolustuksen "menopaineita", vaan päinvastoin lisäisi niitä. Miksi hän valehtelee?

KOMINFORM

Bush puhui mitä sattui

YHDYSVALLAT — Yhdysvaltain presidentti, George W. Bush, mokasi puhuessaan 417 miljardin puolustusbudjetin allekirjoittamistilaisuudessa. "Hallitus ei tule koskaan lopettamaan ponnisteluja Yhdysvaltain maan ja ihmisten vahingoittamiseksi", Bush totesi.

Valkoisen talon puhemies, Scott McClellan, totesi presidentin puhuneen selkeästi ja vakaumuksella, "tuoden selvän viestin terroristeille". "Vihollisemme ovat uudistuskysyisiä ja kekseliäitä, niin olemme mekin." Bush sanoi. "Vihollisemme eivät tule koskaan lopettamaan ajattelemasta miten he voisivat vahingoittaa maattamme ja ihmisiämme, ja emme tule mekään."

AP/Vaihtoehdotuist

Maailman ohuin kirja

4.8.2004 TV1 esitti Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevan "dokumenttiohjelman", jossa ei ollut dokumenttia eikä totuutta edes siteeksi. Miten on mahdollista, että suomalaiselle medialle voivat kelvata "dokumenteiksi" mm. tyhmydestään kuuluisan George W. Bushin henkilökohtaiset mielipiteet ja häntä myötäilevien CIA-virkailijoiden poliittisesti tarkoitushakuiset näkemykset?

George W. Bushin "ajatuksia" myötäili Helsingin Sanomien TV-ohjelmien esittelijä Harri Röpö. Bushin ja Röpön yhteinen kirjallinen tuotanto kuulune sarjaan "maailman ohuin kirja". Kim Jong Ilillä sen sijaan on asiallista yhteiskuntafilosofista ja tieteellistä kirjallista tuotantoa hyllymetreittäin.

"Jos kaikki olisi sitä, miltä näyttää, ei tiedettä tarvittaisikaan" (Karl Marx).

KOMINFORM